

Rotary

Thailand

โรตารีประเทศไทย www.rotarythailand.org

นิตยสารรายสัปดาห์ ปีที่ 32 ฉบับที่ 162 มกราคม - กุมภาพันธ์ 2559
January - February 2016

วัตถุประสงค์ของโรตารี

โรตารีมีวัตถุประสงค์ เพื่อสนับสนุนและส่งเสริม
อุดมการณ์แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ ในการ
ดำเนินกิจกรรมที่มีคุณค่าเป็นหลัก โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งเพื่อสนับสนุนและส่งเสริม

หนึ่ง การเสริมสร้างความคุ้นเคยระหว่างสมาชิก
เพื่อการบำเพ็ญประโยชน์

สอง การยกระดับจรรยาบรรณในธุรกิจและวิชาชีพ
การยอมรับคุณค่าในการประกอบอาชีพที่ยังคุณค่า
ประโยชน์ และการให้โรแทเรียนทุกคนภูมิใจใน
อาชีพของตน เพื่อการบำเพ็ญประโยชน์ต่อสังคม

สาม การให้โรแทเรียนทุกคน นำเอาอุดมการณ์
แห่งการบำเพ็ญประโยชน์ไปใช้ในชีวิตส่วนตัว
ธุรกิจและชุมชน

สี่ การเพิ่มพูนความเข้าใจ ไม่ตรีจิตและสันติสุข
ระหว่างชาติ ด้วยมิตรสัมพันธ์ของบุคคลในธุรกิจ
และวิชาชีพทั่วโลก ที่มีอุดมการณ์ในการบำเพ็ญ
ประโยชน์อย่างเดียวกัน

The Object of Rotary

The Object of Rotary is to encourage and
foster the ideal of service as a basis of
worthy enterprise and, in particular, to
encourage and foster:

FIRST The development of acquaintance
as an opportunity for service;

SECOND High ethical standards in business
and professions, the recognition of the
worthiness of all useful occupations,
and the dignifying of each Rotarian's
occupation as an opportunity to serve
society;

THIRD The application of the ideal of
service in each Rotarian's personal,
business, and community life;

FOURTH The advancement of international
understanding, goodwill, and peace
through a world fellowship of business,
and professional persons united in the
ideal of service.

Rotary

ประมวลจรรยาบรรณของโรแทเรียน

ในฐานะที่เป็นโรแทเรียน ข้าพเจ้าจะ :

1. ประพฤติปฏิบัติด้วยคุณธรรมพร้อมด้วยมาตรฐานจรรยาบรรณในชีวิต
ส่วนตัวและวิชาชีพ
2. ปฏิบัติต่อผู้อื่นด้วยความยุติธรรมและเคารพในวิชาชีพของแต่ละบุคคล
3. ใช้ทักษะทางวิชาชีพของข้าพเจ้าผ่านกิจกรรมโรตารีเพื่อ สนับสนุน
ส่งเสริมเยาวชน ช่วยเหลือผู้เดือดร้อนที่จำเป็นยิ่ง และปรับปรุงคุณภาพ
ชีวิตของผู้คนในชุมชนของข้าพเจ้าและชุมชนโลก
4. หลีกเลี่ยงพฤติกรรมที่เป็นปฏิปักษ์ต่อโรตารีหรือโรแทเรียนอื่นๆ

ROTARIAN CODE OF CONDUCT

As a Rotarian, I will :

1. Act with integrity and high ethical standards in my personal and
professional life
2. Deal fairly with others and treat them and their occupations
with respect
3. Use my professional skills through Rotary to mentor young people,
help those with special needs, and improve people's quality
of life in my community and in the world
4. Avoid behavior that reflects adversely on Rotary or other
Rotarians

At a Glance

สถิติถึง 30 กันยายน (*31 ตุลาคม 2015)

As of 30 September (*31 October 2015)

ที่มา : the rotarian (February 2016)

ROTARY

Members: *
1,228,076
Clubs: *
35,221

ROTARACT

Members:
194,028
Clubs:
8,436

INTERACT

Members:
429,203
Clubs:
18,661

RCCs

Members:
197,869
Corps :
8,603

(อน.พิเชษฐ์ รุจิรัตน์ สร.ราชบุรี/แปล)

เค.อาร์. ราวินดริน

ประธานโรตารีสากล ปี 2558-2559

มีเรื่องเล่าในศาสนาฮินดูเกี่ยวกับเกจิอาจารย์สองท่าน คือท่านเชานากา และท่าน อภิประหารี อาจารย์ทั้งสองนับถือพระพาย เทพเจ้าแห่งลม วันหนึ่งขณะที่ทั้งสองท่านกำลังนั่งรับประทานอาหารกลางวันก็มีเด็กยากจนคนหนึ่งมาเคาะที่ประตูเพื่อขออาหาร

อาจารย์ก็ตอบไปว่า “ไม่ได้ตอกไอ้หนู อย่ามารบกวนเราเวลานี้เลย” เด็กคนนั้นกำลังหิวมาก จึงร้องอ้อนวอนต่ออีกว่า “ท่านอาจารย์ครับ ท่านนับถือเทพเจ้าองค์ใดครับ”

“พระพาย เทพเจ้าแห่งลม” เป็นเสียงตอบอย่างรำคาญใจ

“ท่านอาจารย์ทราบไหมว่า โลกมนุษย์เรากำเนิดและสิ้นสุดจากลม และลมนี้ได้แผ่กระจายไปทั่วจักรวาล”

อาจารย์ทั้งสองท่านรู้สึกรำคาญมากกับแขกที่มีได้รับเชิญคนนี้ ตอบว่า “แน่นอนที่สุด เราทราบดี”

“ท่านอาจารย์ครับ ถ้าอย่างนั้น หากพระพายแผ่กระจายไปทั่วจักรวาล พระองค์ก็ควรจะแผ่กระจายมาที่ร่างกระผมด้วย เพราะร่างกระผมก็เป็นส่วนหนึ่งของจักรวาลนี้ พระองค์ได้ทรงประทับอยู่ในร่างกระผมที่กำลังหิวโหยและยืนอยู่ต่อหน้าท่านเพื่อขออาหารสักนิดหน่อย หากท่านอาจารย์ไม่ให้อาหารแก่ผมก็เท่ากับอาจารย์ปฏิเสธเทพเจ้าที่อาจารย์บอกว่าเคารพนับถือด้วยนะครับ”

อาจารย์ทั้งสองรู้สึกได้ว่าเด็กน้อยคนนี้พูดความจริง จึงเปิดประตูให้เด็กเข้ามารับประทานอาหารด้วยกัน ท่านเข้าใจแล้วว่า เมื่อท่านเปิดประตูให้แก่ผู้ที่มาขอความช่วยเหลือ ท่านมิได้เพียงแค่ช่วยเหลือบุคคลคนเดียว แต่ยังสามารถก้าวไปสู่จุดหมายอันยิ่งใหญ่กว่านั้นด้วย

ประสบการณ์ของเราในโรตารี ส่วนใหญ่ได้มาจากชุมชนของเราเอง เราพบกัน ในสโมสรทุกๆ สัปดาห์ ในสถานที่เดิมๆ มีเพื่อนที่คุ้นเคยกันหน้าตาเดิมๆ แม้ว่าพวกเราเกือบทุกคนเข้าร่วมบำเพ็ญประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ นานาของบริการระหว่างประเทศ แต่เรายังคงรู้สึกวโรตารีที่เราเห็นและช่วยเหลือกันทุกวันมีลักษณะท้องถิ่น ดังนั้นจึงเป็นเรื่องง่ายมากที่เราจะมองไม่เห็นภาพใหญ่ระดับโลกที่การบำเพ็ญประโยชน์ของเรามีความหมายอย่างแท้จริง

ผลกระทบที่เกิดขึ้นแต่ละครั้งจากพวกเราโรตารีเรียนแต่ละคน หรือผ่านทางสโมสร ย่อมจะทวีคูณด้วยพลังจากจำนวนสมาชิกของเรา เมื่อเราให้ท่านแก่ผู้ที่หิวโหย ให้การศึกษาแก่ผู้ที่ไม่รู้หนังสือ หรือเมื่อเราป้องกันเด็กจากโรคร้าย ผลกระทบนั้นอาจดูเหมือนว่าเล็กน้อย แต่เมื่อเรารวมพลังจากสมาชิกทั้งหมด ด้วยพลังแห่งการกระทำและจากของขวัญของเราแต่ละคนรวมกัน นั่นคือผลกระทบที่เราต้องการ คือ เป็นของขวัญแก่ชาวโลกอย่างแท้จริง

เค.อาร์. ราวินดริน

ประธานโรตารีสากล ปี 2558-59

(อน.พิเชษฐ์ ฤจิรัตน์ สร.ราชบุรี/แปล)

บางครั้งประสบการณ์ที่ดีที่สุดในชีวิตของเรามักจะอยู่ในช่วงเวลาสั้นๆ ในช่วงเวลาเดียว อาจเป็นเวลาสองสามวัน สองสามชั่วโมง หรือเพียงชั่วขณะหนึ่ง มันเป็นเรื่องที่เจิดจ้าอยู่ในความทรงจำเรา มักจะแจ่มชัดอยู่นานนับปี มันเป็นเวลาที่เราเห็นบางสิ่งโดยฉับพลันในสิ่งที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน เราเข้าใจบางสิ่งที่เราไม่เคยเข้าใจมาก่อน เราได้รับการเชื่อมโยงในแบบที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อน

สำหรับผมเอง ปีโรตารีนี้ไม่เหมือนปีก่อนๆ ผมเดินทางข้ามประเทศข้ามทวีปไปทั่วโลก ไปยังสถานที่ไม่เคยเห็นมาก่อน และได้เดินทางกลับมาในสถานที่ที่ผมคุ้นเคย และได้เห็นสิ่งต่างๆ เป็นครั้งแรกด้วยสายตาของโรตารี

เวลาท่านเดินทางเพื่อทำงานให้กับโรตารี ท่านจะเดินทางด้วยมุมมองและวัตถุประสงค์ที่แตกต่างไปจากเดิม คือตระหนักถึงความเป็นส่วนหนึ่งของบางสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าตัวท่าน เวลาท่านเดินทางโดยเครื่องบินหรือรถไฟ หรือออกจากบ้านในเวลาเช้ามืด ท่านจะเดินทางไปยังดินแดนที่ท่านไม่เคยรู้จัก แต่เมื่อถึงจุดหมายปลายทาง ท่านจะมีใบหน้าแปลกหน้าเมื่อท่านได้พบกับโรแทเรียนที่คอยต้อนรับ ท่านมีภารกิจที่จะต้องทำ เรียนรู้บางสิ่งบางอย่างและบางครั้งอาจมีบางสิ่งที่ต้องให้คำแนะนำ และยังคงต้องพยายามเชื่อมสัมพันธ์ สร้างสรรค์มิตรภาพ และเก็บความทรงจำเหล่านั้นไว้ไปตลอดชีวิต

ดังนั้น ปีนี้ผมจึงเป็นนักเดินทางที่โรแทเรียนทั่วโลกให้การต้อนรับ และในเวลาอีกเพียงไม่กี่เดือนต่อจากนี้ คือตั้งแต่วันที่ 28 พฤษภาคม ถึง 1 มิถุนายน 2559 ผมขอเชิญชวนท่านเข้าร่วมประสบการณ์แบบเดียวกับผม ขอให้ผมได้มีโอกาสต้อนรับท่านที่กรุงโซล ในการประชุมใหญ่โรตารีสากล ครั้งที่ 107 ด้วย

คนเกาหลีมีคำกล่าวหนึ่งว่า “사람이나면서울로보내라.” แปลได้ว่า “เมื่อมีคนหนึ่งเกิดมา จงส่งเขาไปกรุงโซลเถิด” เพราะกรุงโซลเป็นเมืองแห่งโอกาส เป็นเมืองที่ร่ำรวยประเพณีวัฒนธรรมไม่เหมือนที่ใด และมีความสะดวกสบายทันสมัยทุกอย่าง แต่วันนี้ผมขอท่านไปพบผมที่กรุงโซลมิใช่เพียงแค่สิ่งที่กล่าวมาเท่านั้น แต่ยังเป็นประสบการณ์ชีวิตที่ท่านจะได้รับจากมิตรโรแทเรียนของท่านที่นั่น

ในช่วงเวลาสั้นๆ นั้น ท่านจะได้รับประสบการณ์โรตารีเช่นที่ผมเคยได้รับ ในความแตกต่างหลากหลาย ในมิตรภาพอันอบอุ่นและทุกพลังแรงใจ ท่านจะได้รับการ

เค.อาร์. ราวินดรณ์

ประธานโรตารีสากล ปี 2558-2559

ต้อนรับประจักษ์พยานเก่าจากบุคคลที่ท่านไม่เคยพบมาก่อน ท่านจะได้แบ่งปันแนวคิดของท่านแม้จะไม่ใช้ภาษาเดียวกัน ท่านจะได้เรียนรู้สิ่งพิศวงที่โรตารีได้สร้างสรรค์และท่านจะอำลาจากไปพร้อมกับแรงใจ เพื่อกลับไปสร้างสรรค์ให้มากยิ่งขึ้น

ก่อนที่ปีโรตารีนี้จะสิ้นสุดลง ผมอยากขอร้องให้ท่านปฏิบัติเช่นเดียวกันกับผม คือ ออกจากบ้านไปขึ้นเครื่องบินเพื่อเดินทางไปดินแดนที่ไม่รู้จักด้วยหัวใจและจิตใจที่เปิดกว้าง มั่นใจได้ว่าโรตารีจะคอยต้อนรับท่านไปพร้อมกับผมและมิตรโรแทเรียน ไปติดต่อสัมพันธ์กับเกาหลีและสัมผัสโลก ด้วยกัน

Kawi

เค.อาร์. ราวินดรณ์

ประธานโรตารีสากล ปี 2558-59

(อน.พิเชษฐ์ ฐจิรัตน์ สร.ราชบุรี/แปล)

เรย์ คลิงกินสมิท

ประธานทรัสต์มูลนิธิโรตารี
ปี 2558-59

วิถีคาวบอย – และบทบัญญัติของภาคตะวันตก

เพลง “วิถีคาวบอย” (Cowboy Logic) ขับร้องโดย ไมเกิลมาร์ตินเมอร์ฟี เป็นเพลงโปรดของผมมานานหลายปี เนื่องจากเป็นเพลงที่สนุกสนาน มีคำร้องที่น่าคิด มีสิ่งที่คล้ายกันกับโรตารี ที่เน้นเรื่องความซื่อสัตย์และการทำงานอย่างขยันขันแข็ง แต่เดิมผมก็ได้คิดว่าจะนำมาใช้ได้ในองค์กรของเรา กระทั่งผมได้อ่าน “จริยธรรมคาวบอย” โดย จิมโบเวน

จิม โบเวนตระหนักว่า หลักการของคาวบอยภาคตะวันตกที่ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์อักษรเป็นพลังที่ดีและยิ่งใหญ่สำหรับควบคุมจริยธรรมความประพฤติของคาวบอยในมลรัฐภาคตะวันตกของสหรัฐ ดังนั้น เขาจึงพยายามคิดค้นกลั่นกรองหลักการนี้ออกมาเป็นบทบัญญัติ ๑๐ ประการ ซึ่งเรียบเรียงไว้อย่างรัดกุมและเหมาะสมยิ่ง หลักการที่กล่าวมีความหมายใกล้เคียงมากกับบททดสอบ ๔ แนวทาง ซึ่งเป็นหนึ่งในเกียรติภูมิของโรตารี

ในบทบัญญัติมี ๓ ข้อที่สามารถนำมาใช้กับโครงการโพลิโอพลัสได้โดยตรง โรตารีริเริ่มโปรแกรมนี้มานานกว่า ๓๐ ปี บรรดาโรแทเรียนยังคงมุ่งมั่นจัดโพลิโอตามเป้าหมายอย่างมั่นคง แม้ว่าจะใช้เวลาที่ยาวนานและสิ้นเปลืองกว่าที่ผู้ใดจะคาดการณ์ไว้แต่แรก แต่พวกเขายังยืนหยัดทำงานอยู่และเริ่มมองเห็นจุดจบของโพลิโอได้ชัดเจนมากขึ้น พวกเราได้ดำเนินการตามหลักการ ๓ ข้อในบทบัญญัติของคาวบอยภาคตะวันตกได้อย่างสมบูรณ์ คือ “จงทำในสิ่งที่ควรทำ” “จงรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้” และ “เมื่อเริ่มต้นแล้วจงทำให้สำเร็จเสมอ”

หลักการของคาวบอยตะวันตกอีก ๒ ข้อเกี่ยวข้องเป็นพิเศษกับมูลนิธิโรตารีโดยรวม คือ “จงภูมิใจในงานที่ทำ” และ “จงปฏิบัติการด้วยเกียรติภูมิ” ด้วยการสนับสนุนจากโปรแกรมของมูลนิธิฯ เริ่มจากทุนอุดหนุนสโมสรครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๙๑ มาจนถึงโปรแกรมใหม่ๆ เช่น ศูนย์นักศึกษาทุนสันติภาพของโรตารี และแผนวิสัยทัศน์อนาคต โรแทเรียนสามารถทำให้โลกเรานี้ดีขึ้นอย่างแท้จริง และการที่โรแทเรียน “ปฏิบัติการด้วยเกียรติภูมิ” จากผลงานที่สร้างสรรค์และการบริจาคด้วยจิตเมตตา ทำให้โปรแกรมเหล่านี้ประสบความสำเร็จอย่างสูง ช่วยให้สมาชิกโรตารีมีความภาคภูมิใจในผลงานของตน ดังนั้นผมจึงไม่จำเป็นต้องขอรับรองให้โรแทเรียนมีความภาคภูมิใจต่อมูลนิธิโรตารี ตรงกันข้าม ผมต้องขอขอบคุณในความจงรักภักดีอย่างน่าพิศวงของบรรดาโรแทเรียน!

เรย์ คลิงกินสมิท
ประธานทรัสต์มูลนิธิโรตารี ปี 2558-59

(อน.พิเชษฐ์ ฐจิรัตน์ สร.ราชบุรี/แปล)

วันเกิดโรตารี –เรามาสนทนากันเรื่องมูลนิธิโรตารี

ช่วงเวลาที่ผมเข้ามาในองค์กรโรตารีเมื่อหลายปีก่อนนั้นเรานิยมใช้การสนทนากันหน้าเตาผิง เป็นวิธีการสื่อสารระหว่างโรแทเรียนที่เรียบง่ายและได้ผลดี โรแทเรียนจะเชิญเพื่อนสมาชิกกลุ่มเล็กๆ ไปที่บ้าน (ช่วงเวลาก่อนอนุญาตให้รับสมาชิกสู่ภาพสตรีในปีพ.ศ.๒๕๓๐) เพื่อสนทนากันในเรื่องคุณค่าโรตารีที่มีต่อชีวิตของเขา ในเย็นวันนั้น จะจัดให้มีมิตรภาพสังสรรค์และเสริมความรู้เรื่องโปรแกรมของโรตารี รวมทั้งมูลนิธิโรตารีให้แก่สมาชิก ในบางส่วนของโลกโดยเฉพาะทวีปออสเตรเลียจะเรียกกันว่า การสนทนาริมสระน้ำซึ่งเป็นแนวคิดแบบเดียวกัน

วันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ เป็นวันครบรอบ ๑๑๑ ปีของโรตารี ผมหวังว่าท่านทั้งหลายจะใช้โอกาสนี้ในช่วงเวลาเย็นๆ นัดพบเพื่อนสมาชิกโรแทเรียนทั้งชายและหญิง มาสนทนากันในเรื่องโรตารีและมูลนิธิโรตารีซึ่งจะเตรียมการเฉลิมฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปีในปี ๒๕๕๙-๒๕๖๐ วันเฉลิมฉลองจะตรงกับวันอังคารในปีนี้ โดยปกติเย็นวันอังคารมักจะไม่ว่างมีกิจกรรมทางสังคม เราสามารถใช้วิธีการหลายๆอย่างมาเฉลิมฉลองกันในวันนั้นได้

ในโลกปัจจุบัน เราสามารถสนทนากันในช่องทางสื่อออนไลน์ต่างๆ หรืออาจไปพบกันแบบส่วนตัวที่บ้าน ที่ร้านอาหาร หรือตามผับ ผมขอเชิญชวนมิตรโรแทเรียนทั่วโลก ร่วมกันเฉลิมฉลองวันเกิดของโรตารีและวันครบรอบ ๑๐๐ ปีของมูลนิธิโรตารี ด้วยการเชิญชวนมิตรโรแทเรียนมาพบปะกันแบบมิตรภาพสังสรรค์และสนทนากันในเรื่ององค์กรของเรา จากการที่โรตารีเริ่มต้นเจริญเติบโตด้วยความคิดของคนคนเดียว คือท่าน พอล แฮริส แต่ถ้าใช้แนวคิดในเรื่องการสนทนาโรตารีโดยโรแทเรียนแต่ละบุคคลและโดยสโมสรจะทำให้โรตารีเจริญขึ้นได้อีกด้วยวิธีการต่างๆมากมาย

แล้วจะมีใครออกมาแนะนำแนวคิดใหม่ๆ ในสโมสรท่านสำหรับปีนี้? หากเป็นท่านก็ขอได้โปรดส่งแนวคิดของท่านให้ผมทางอีเมลrayklaw@sbcglobal.net บอกเล่าเรื่องที่ท่านสนทนาในวันนั้น ไม่ว่าจะเป็นชื่อเรื่องอะไร จัดรูปแบบใดก็ตาม การสนทนาของเราในวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ เกี่ยวกับวันก่อตั้งโรตารีและการฉลองครบรอบ ๑๐๐ ปีของมูลนิธิโรตารี เป็นเรื่องที่ดีสำหรับสโมสรโรตารีของเราเสมอ.

Ray Klinginsmith

เรย์ คลิงกินสมิท
ประธานทรสต์มูลนิธิโรตารี ปี 2558-59

เรย์ คลิงกินสมิท

ประธานทรสต์มูลนิธิโรตารี
ปี 2558-59

บทบรรณาธิการ

Rotary Thailand

นพ.พรชัย บุญแสง

Rotary Thailand โรตารีประเทศไทย

นิตยสารรายสองเดือน
สำหรับโรแทเรียน
ภาค 3330, 3340, 3350, 3360

คณะกรรมการที่ปรึกษา

อผภ.วิชัย	มณีนวัชรเกียรติ	(3330)
อผภ.ธีรยุทธ	วัฒน์ธีรวุฒิ	(3340)
อผภ.สมศักดิ์	ดุรงค์พันธุ์	(3350)
อผภ.วิวัฒน์	ศิริจางคพัฒนา	(3360)
อผภ.อนุรักษ์	นภาพรรณ	(3360)
ผวภ.ธีระนันท์	วงศ์หล่อ	(3330)
ผวภ.วิวัฒน์	พิพัฒน์ไชยศิริ	(3340)
ผวภ.ไชยไฉ	พูนลาภมงคล	(3350)
ผวภ.สุศักดิ์	พฤทธิกานนท์	(3360)
ผวภ.จุฑาทิพย์	ธรรมศิริพงษ์	(3330)
ผวภ.เอกณรงค์	กองพันธ์	(3340)
ผวภ.เจสัน	ลิ้ม	(3350)
ผวภ.อนุศิษฐ์	ภูวเศรษฐ	(3360)

บรรณาธิการบริหาร

อผภ.นพ.พรชัย	บุญแสง	(3330)
--------------	--------	--------

กองบรรณาธิการ

อผภ.วิชัย	มณีนวัชรเกียรติ	(3330)
อผภ.ประเสริฐ	พิภทองผล	(3330)
ผวภ.จุฑาทิพย์	ธรรมศิริพงษ์	(3330)
อน.อาสา	ศาลิคุปต์	(3330)
อผภ.ชาญ	จรรโลงเศวตกุล	(3340)
อผภ.สุชาติ	อิทธิจารุกุล	(3350)
อผภ.ชำนาญ	จันทร์เรือง	(3360)
دنุชา	ภูมิถาวร	
จิตราพร	สันติธรรมเจริญ	

สถานที่ติดต่อ

ศูนย์โรตารีในประเทศไทย
75/82-83 อาคารโอเชียนทาวเวอร์ 2 ชั้น 32
ช.วัฒนา ถ.โอศก วัฒนา กรุงเทพฯ 10110
c/o Rotary Centre in Thailand
75/82-83, 32/Fl., Ocean Tower II,
Soi Wattana, Asok Rd., Wattana,
Bangkok 10110
Tel: 02-661-6720
Fax: 02-661-6719
Mobile: 085-822-4442
Email : magazine@rotarythailand.org

มกราคม - กุมภาพันธ์

January - February 2016

ปีที่ 32 ฉบับที่ 162

สารบัญ

CONTENTS

ภาพจากปก

illustrations by GWEN REKNVAZ

กุมภาพันธ์ : เดือนแห่งสันติภาพและการป้องกัน

February : Peace and Conflict Prevention / Resolution Month

12-13 การสัมมนาอบรมทีมงานภาค
ภาค 3330 จ.ประจวบคีรีขันธ์

13-14 การสัมมนาอบรมทีมงานภาค
และ การอบรม Pre-PETS
ภาค 3360 จ.อุดรธานี

19-20 Presidential Conference:
การป้องกันและการรักษาโรค
เมืองคานส์ ประเทศฝรั่งเศส

23 วันครบรอบ 111 ปีของการก่อตั้งโรตารี

26-28 การสัมมนาอบรมนายกรับเลือก
(Multidistrict PETS)

ภาค 3330, 3340, 3350, 3360
โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว จ.เชียงใหม่

27 Presidential Conference:
การพัฒนาเศรษฐกิจ เมืองเคปทาวน์
ประเทศอัฟริกาใต้

28 การประชุมสภาาร่วมอดีตผู้ว่าการภาค
โรตารีในประเทศไทย
โรงแรมโลตัส ปางสวนแก้ว จ.เชียงใหม่

มีนาคม : เดือนแห่งน้ำและการสุขาภิบาล

March : Water and Sanitation Month

4-6 การประชุมใหญ่ประจำปีของภาค 3340
หอประชุมมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
จ.นครราชสีมา

7-13 สัปดาห์โรคหัดทั่วโลก

11-13 Presidential Conference:
การรู้หนังสือ และ WASH ในโรงเรียน
กัลกัตตา ประเทศอินเดีย

12-13 การประชุมใหญ่ประจำปีของภาค 3350
โรงแรมริเจนท์ ซะอ่า จ.เพชรบุรี

18-19 Presidential Conference:
WASH ในโรงเรียน
เมือง Pasay ประเทศฟิลิปปินส์

19-20 การประชุมใหญ่ประจำปีของภาค 3330
โรงแรมทวินโลตัส จ.นครราชสีมา

25-27 การประชุมใหญ่ประจำปีของภาค 3360
โรงแรมอัมรินทร์ลากูน จ.พิษณุโลก

31 วันสุดท้ายของการลงทะเบียนล่วงหน้า
ราคาลดพิเศษสำหรับ RI Convention

การประชุมใหญ่โรตารีสากลครั้งต่อไป (Next RI Convention)

2016 กรุงโซล, เกาหลีใต้ / 28 พฤษภาคม - 1 มิถุนายน
(Seoul, South Korea / May 28 - June 1)
2017 เมืองแอตแลนตา, สหรัฐอเมริกา / 10-14 มิถุนายน
(Atlanta, USA / June 10-14)
2018 เมืองโทรอนโต, แคนาดา (Toronto, Canada)

2019 เมืองฮัมบูร์ก, เยอรมนี (Hamburg, Germany)
2020 เมืองโฮโนลูลู, สหรัฐอเมริกา (Honolulu, USA)
2021 กรุงไทเป, ไต้หวัน (Taipei, Taiwan)
2022 เมืองฮุสตัน, เท็กซัส, สหรัฐอเมริกา (Houston, Texas, USA)

ข่าว การศึกษา และการวิจัยในปัจจุบัน

อผ.นพ.วีระชัย จำเริญดาร์ราศรีมี ภาค 3360 / แปล

สวีเดนไม่ใช่เงินสด

สวีเดนเป็นประเทศแรกในสังคมโลกที่ริเริ่มการไม่ใช่เงินสด ต้องขอขอบคุณ ระบบการโอนเงินผ่านโทรศัพท์มือถือ ที่เรียกว่า Swish ผลการศึกษาของ Stockholm's KTH Royal Institute of Technology พบว่าผู้ใช้เงินสามารถโอนเงินได้ในทันทีหลังจากดาวน์โหลดโปรแกรมที่เรียก Swish application ซึ่งได้รับการสนับสนุนจากธนาคารใหญ่ที่สุดของสวีเดนในการลงโปรแกรมใช้งานในโทรศัพท์เคลื่อนที่ ทำให้มีการใช้จ่ายด้วยเงินสดในสวีเดนลดลงอย่างมาก เป็นการแก้ปัญหาส่วนหนึ่งของธุรกรรมการพกเงิน และสามารถช่วยลดการก่ออาชญากรรม (บางธนาคารไม่ยอมรับเงินสดเลย) พบว่าเงินสด หมุนเวียนในสวีเดนลดลงมากกว่า 80 ล้านล้านคราวน์ จากเงินที่เคยหมุนเวียน 106 ล้านล้านคราวน์ ในหกปีที่ผ่านมา

มะเร็งกับคนพื้นเมือง

จากการศึกษาของ International Agency for Research on Cancer ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งขององค์การอนามัยโลก (WHO) พบว่าชนพื้นเมืองในประเทศออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ แคนาดา และสหรัฐอเมริกา มีอัตราการเป็นมะเร็งที่ป้องกันได้สูงกว่าพลเมืองที่มีชนพื้นเมือง อัตราที่สูงนี้แสดงว่ามีความจำเป็นอย่างรีบด่วนที่จะต้องปรับปรุงการเฝ้าระวังโรคมะเร็ง การป้องกัน การตรวจพบ การให้วัคซีน มะเร็งที่มีสาเหตุเกี่ยวข้องกับการสูบบุหรี่ (ปอด/ศีรษะ/คอ) และการติดเชื้อ (กระเพาะ ตับ และปากมดลูก) พบอัตราสูงในชนพื้นเมือง

โรคหัดป้องกันได้

หัดเป็นภัยคุกคามต่อเด็กจำนวนเก้าล้านคนในประเทศสหรัฐอเมริกา พบในเด็กที่ไม่ได้รับวัคซีนหัด/คางทูมและหัดเยอรมัน (measles, mumps, rubella: MMR) หรือได้รับเพียงหนึ่งครั้งจากที่ต้องได้รับสองครั้งในขนาดที่แนะนำ ตามผลการวิจัยของนักวิจัยจาก Emory University พบว่าโอกาสเกิดการระบาดของหัดได้ในเด็กที่ไม่เคยได้รับวัคซีนเป็นกลุ่มใหญ่ในบางท้องถิ่น ปกติภูมิคุ้มกันที่เกิตจากการได้รับวัคซีนมีอัตราสูงถึงร้อยละ 92-94 หัดเป็นโรคที่แพร่กระจายง่าย และนำไปสู่การเกิดโรคปอดบวม สมออักเสบและ เสียชีวิต การเพิ่มภูมิคุ้มกันจึงมีความจำเป็นอย่างมากในการป้องกันการแพร่กระจายของโรค

ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญพึงระวัง

การศึกษาที่ตีพิมพ์ในวารสาร Nature กล่าวว่าการใช้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ในทางที่ผิด อาจนำไปสู่ความล้มเหลวเชิงนโยบาย รัฐบาลและธุรกิจมักใช้ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญมาช่วยตัดสินใจเชิงนโยบาย ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญได้รับอิทธิพลจากปัจจัยต่างๆ มาก เช่น ค่านิยม อารมณ์ และผลประโยชน์ที่พัวพันกับผู้เชี่ยวชาญเอง นักวิจัยยังพบว่าผู้เชี่ยวชาญที่ได้รับการยอมรับสูงอาจไม่ตระหนักในความลำเอียง การประมาณการเกินจริง เพื่อเพิ่มคุณภาพของการใช้ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ ควรใช้ความเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จะดีกว่าใช้ผู้เชี่ยวชาญเดี่ยว อย่าใช้ผู้เชี่ยวชาญที่มีแนวคิดแบบเดียวกันหมด และให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เชี่ยวชาญในกรณีที่ให้คำแนะนำผิดพลาดโดยทันที

โรแทเรียนธรรมดาๆ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ธรรมดา เล่าเรื่องของตนเองว่า มันคืออะไร ที่.....

สายเลือดโรตารี

อาแมนดา ชัฟฟอร์ด

ลูกสาวของแอมป์ ชัฟฟอร์ด แห่งสโมสรโรตารีคาทาวบาแวลเลย์ (คอนโนเวอร์) นอร์ธแคโรไลนา สหรัฐอเมริกา

สำหรับดิฉันแล้ว โรตารีอยู่ในทุกหนแห่ง

ฉันเกิดมาในปีที่คุณพ่อ (เวด "แอมป์" ชัฟฟอร์ด ที่สาม) เป็นผู้ว่าการภาค ๗๖๗๐ และคุณพ่อพาฉันไปด้วยเวลาไปเยี่ยมสโมสรต่างๆ ในภาค สโมสรหลายแห่งร่วมกันบริจาคเงินให้กับมูลนิธิโรตารีเพื่อให้ฉันได้เป็นพอล แฮริส เฟลโลว์ ตอนที่ฉันอายุได้สามเดือน และฉันเริ่มเดินได้ตอนที่ได้ไปร่วมประชุมใหญ่โรตารีสากลที่ประเทศฝรั่งเศส

ตอนเป็นเด็ก ฉันจำได้ว่าต้องตื่นแต่เช้าเพื่อไปสโมสรโรตารีกับพ่อ สโมสรนี้มีประชุมกันตอนเช้าทุกอาทิตย์ ฉันไปประชุมกับพ่อก่อนไปโรงเรียน หลายคนในสโมสรรู้จักฉันตั้งแต่เพิ่งเกิดใหม่ๆ ความประทับใจตอนเป็นเด็กเล็กจึงอยู่ที่การได้ไปทานอาหารเช้ากับพ่อ พ่อโตขึ้นหน่อยก็ยิ่งน่าตื่นเต้นเพราะเริ่มเข้าใจว่าอะไรเป็นอะไร คุณพ่อคุณแม่ก็พาฉันไปร่วมประชุมใหญ่ด้วยกัน บ้านมิตรภาพ (House of Friendship) คือจุดที่ฉันชอบที่สุดเพราะฉันมีอิสระอยู่ในนั้นได้เต็มที่ คอยเก็บโบรชัวร์มาอ่าน ขอเข็มสโมสรมาเก็บไว้ ฉันไม่ค่อยชอบนั่งในห้องประชุมใหญ่เฉยๆ แต่เมื่อเวลาผ่านไปฉันก็เริ่มชอบฟังคนพูดมากขึ้น และเคยได้เป็นปฏิคมในการประชุมใหญ่ภาคที่ยูทาห์ในปี พ.ศ.๒๕๕๐ ด้วย ตอนโตเป็นวัยรุ่นฉันก็ยังไม่ทิ้งโรตารี ได้มีโอกาสเข้าร่วมกับประธานอีกคนหนึ่งก่อตั้งสโมสรอินเตอร์แรคทีฟในโรงเรียนมัธยมของฉัน พ่อดีใจมากและคอยให้ความช่วยเหลือทุกอย่างจนสโมสรก่อตั้งสำเร็จ สโมสรของพ่อเป็นสโมสรอุปถัมภ์สโมสรอินเตอร์แรคทีฟของเรา นับเป็นความภาคภูมิใจที่มีส่วนร่วมในภารกิจสำคัญนี้

ในฤดูใบไม้ผลิขณะที่ฉันเรียนมัธยมศึกษาปีที่ ๔ คุณพ่อคุณแม่วางแผนเดินทางไปประเทศอินเดีย ๓ สัปดาห์ตามโครงการแลกเปลี่ยนมิตรภาพโรตารี (อาร์เอฟอี) ตอนแรกฉันคิดว่าคงตามไปด้วยไม่ได้เพราะขาดเรียนนานขนาดนั้นไม่ได้ แต่ผู้ว่าการภาคขณะนั้นแนะนำว่าฉันไม่ควรพลาดโอกาสนี้ เราจึงคุยต่อรองกับทางโรงเรียนจนเป็นผลสำเร็จ ฉันสามารถไปอินเดียได้ ที่อินเดียฉันเลือกที่จะอยู่กับครอบครัวสมาชิกโรตารีมากกว่าจะไปอยู่ในโรงแรม เพราะมันช่วยให้เราได้สัมผัสใกล้ชิดกับวัฒนธรรมประเพณีของคนพื้นเมืองได้แท้จริง ฉันจำได้ว่าสโมสรทุกแห่งที่เราไปเยี่ยมต่างภาคภูมิใจในโครงการบริการของตัวเอง "ขอให้เราพาไปดูโครงการน้ำสะอาดของเราเถิด หรือขอให้ไปเยี่ยมชมโรงเรียนที่เราสร้าง" สโมสรของพ่อได้ร่วมกันระดมทุนเพื่อช่วยซื้อโต๊ะเรียนให้กับโรงเรียนแห่งหนึ่งที่พวกเราไปเยี่ยม ทำให้เรารู้ว่าเงินทุนที่เรามอบนั้น ใครได้ประโยชน์ และเป็นประโยชน์แบบไหน นับเป็นการเดินทางที่ฉันสนุกมาก

ตอนนั้นฉันเรียนในมหาวิทยาลัยแล้วและได้เข้าร่วมชมรมบำเพ็ญประโยชน์ ค่านิยมหลายอย่างที่ฉันเคยได้เรียนรู้จากโรตารีปรากฏให้เห็นชัดเจนตอนทำงานชมรมบำเพ็ญประโยชน์นี้ เช่น ความเป็นผู้นำ มิตรภาพ และการบำเพ็ญประโยชน์ ขณะนี้ฉันกำลังวางแผนชีวิตตัวเองหลังจากเรียนจบจากมหาวิทยาลัย ฉันอยากทำอะไรที่เกี่ยวข้องกับโรตารีอีก เพราะที่นั่นฉันมีความสุขและสนุกกับการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อผู้อื่น - แอนน์ ฟอร์ดเขียน

บอกความลับของคุณในสโมสร

ดัชเชส "ดุด" แองกัส

สโมสรโรตารีลอสแอลทอส แคลิฟอร์เนีย

วันสุกดิบก่อนวันคริสต์มาส ปี พ.ศ.๒๕๓๑ ผมไปรับสติฟ ลูกชายจากสนามบิน เขาเป็นคนดูแลตัวเองดี แต่ออกจะผอมไปภายใต้สีผิวที่ดูซีด ผมไม่ได้พูดอะไร แต่เช้าวันคริสต์มาส ผมถามเขาว่า "ลูกเป็นอะไร หรือเปล่า"

เขาตอบว่า "ไม่ค่อยดีครับ ที่จริงรู้สึกจะแย่มากเลย" ตอนแรก เขาบอกว่าเขาเป็นโรคคาโปกซีเซียโคมา ซึ่งเป็นอาการหนึ่งของคนเป็นโรคเอดส์ ดูเอาเถิดครับเป็นขนาดนี้แล้วยังไม่ยอมใช้คำพูดตรง ๆ แต่สุดท้ายเขาก็สารภาพว่า "ตอนอยู่ที่ยูซีแอลเอ เขาไปติดไวรัสมา"

ผมถึงได้รู้ว่ามีคนคือไวรัสเอดส์

ตอนนั้นพวกเราทุกขีใจกันสาหัสมาก สำหรับผมเองถึงกับอยู่ในอาการซึมเศร้าไปหลายเดือนเลย โอ้พระเจ้า! ผมเบื่อชีวิตอยู่ตลอดเวลา แต่ก็ยังมีความพยายามที่จะปิดบังความซึมเศร้า ซึ่งก็ต้องผินจนเกือบเอาชีวิตไม่รอด พอมาได้คิดทบทวนอย่างรอบคอบแล้ว ก็บอกกับตัวเอง "ถึงเวลาต้องทำอะไรสักอย่าง" ผมตัดสินใจเอาเรื่องนี้ไปเล่าให้เพื่อนสมาชิกฟังในสโมสร ผมเพียงอยากรู้ว่าเราจะทำอะไรเพื่อให้ความรู้และเตือนคนอื่นๆ ได้อย่างไรบ้าง

พญามัจจุราชกำลังจะเอาชีวิตลูกชายผมไป หลายคนอยากปกป้องเขา แต่ด้วยความรู้สึกอับอาย สตีฟจึงไม่อยากจะเข้าหน้าคนมากนัก ผมเองก็ไม่ละความพยายามที่จะเกลี้ยกล่อมเขา ให้เหตุผลว่าหากเราสามารถช่วยชีวิตคนอื่นได้อีกสักคนสองคนมันน่าจะดีไม่ใช่หรือ ผมบอกว่า "ใครก็ตามที่ห่วงใยเรา เขาจะต้องสนับสนุนความคิดนี้" สุดท้ายเขายอมรับในความความคิดนี้

วันที่ผมจะไปพูดให้เพื่อนสมาชิกฟัง ผมรู้สึกค่อนข้างว่าหวั่นไหวว่าผลออกมาจะเป็นอย่างไร แต่ผมคิดว่าผลจะเป็นอย่างไรผมก็ไม่แคร์ ผมแค่อยากให้พวกเขารับรู้เรื่องของลูกเท่านั้น

ผมเคยเป็นนักกีฬามาก่อน ชอบคิดอะไรเป็นเหมือนเกม และนี่ก็เป็นวันประลอง ผมเตรียมเล่นเกมนี้มาอย่างดี ไม่ต้องการให้ตอนไหนของเกมหลุดไปเหมือนเป็นบทละครน้ำเน่า แต่อยากให้

ดำเนินไปแบบการเล่าเรื่องและจบลงด้วยการถามความสนใจว่ามีใครอยากจะร่วมตั้งหน่วยงานเฉพาะกิจเพื่อต่อสู้กับโรคเอดส์บ้าง

ผมลุกขึ้นยืนพูด แล้วก็แปลกใจตัวเองที่พูดได้โดยไม่ติดขัดแม้ในช่วงที่พูดถึงสตีฟ ไม่มีอาการปากคอสั่น ตอนที่ผมบอกทุกคนว่าผมมีลูกที่ติดโรคเอดส์ ทุกคนอ้าปากค้าง เพราะเพื่อนรุ่นเดียวกันที่มีลูก ไม่มีใครมีลูกที่เป็นเอดส์ สังคมยอมรับไม่ได้ ก็นั่นแหละครับเรื่องแบบนี้ต้องซื้อศพพวกเขาเป็นธรรมดา ผมเห็นอาการของพวกเขาจากสีหน้าที่แสดงออก

ถึงขั้นนี้แล้วหากยังไม่มีใครยอมออกมาอาสาทำโครงการนี้ ผมคิดว่าผมไปตายดีกว่า แต่ก็ต้องขอบคุณพระเจ้าที่พวกเขาตอบรับดีครับ พวกเขาเข้ามาหาผมพร้อมกับน้ำตา มีบุคคลสำคัญในสโมสรเสนอให้ความช่วยเหลือ ซึ่งรวมถึงอดีตนายกในสโมสรหลายท่าน มีอยู่ท่านหนึ่งเป็นคนที่ผมทศนคติเชิงอนุรักษ์มากขนาดเคยทำรูปปั้นกษัตริย์ออตติลา (บางทีเรียกว่าออตติลาเดอะฮัน ที่เป็นมหากษัตริย์ที่ยิ่งใหญ่ของอาณาจักรฮันหรือยุโรปโบราณ) ในท่าของเทพสันติภาพ

เรื่องที่น่าอัศจรรย์ที่สุดคือ การบอกเล่าความลับที่เก็บอัดอั้นมานานของผมกลายเป็นการยกภูเขาออกจากอกในเกือบทันที ผมรู้สึกโปร่งโล่งขึ้นมาก ไม่เคยคิดเลยว่าคนกลุ่มจะต้องจับกลุ่มกันทำอะไร แต่ไม่เพียงแต่สโมสรโรตารีลอสแอลทอสจะจัดตั้งเป็นโครงการเอดส์อย่างเป็นทางการ ผลที่ตามมาคืออาการซึมเศร้าผมหายไปด้วย ผมใช้เวลากว่า ๖ เดือนในการช้อนอาการเหล่านี้ เวลา ๖ เดือนที่ต้องแบกความทุกข์ที่บอกใครไม่ได้นี่เอาไว้ ไม่มีใครควรจะต้องแบกรับความเจ็บปวดอะไรไว้คนเดียววนานขนาดนั้น คนที่ป่วยด้วยโรคเอดส์เองหรือคนที่เขารักมากที่สุดก็ไม่ควรต้องแบกความทุกข์นั้นไว้ สตีฟตายในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๓๒ หกเดือนหลังจากผมเปิดใจเกี่ยวกับความลับนั้น จากนั้นก็มีเพื่อนร่วมสโมสรที่มีชื่อเสียงมากยอมลุกขึ้นยืนและประกาศว่าเขาติดเชื้อเอดส์เช่นกัน ตอนนั้นเหมือนข้ามพ้นข้อสงสัยเกี่ยวกับจะตั้งโครงการนี้ดีหรือไม่ ความทุกข์ที่เกิดขึ้นได้พิสูจน์ให้พวกเราเห็นว่านี่เป็นสิ่งจำเป็น

หลังจากที่ผมเล่าเรื่องของตัวเอง เพื่อน ๆ หลายคนขึ้นมาที่แท่นปาฐกและบอกผมว่านี่เป็นการแสดงความกล้าหาญอย่างที่เขาไม่เคยเห็นมาก่อน ผมพูดว่า "ใครก็ตามที่มีชีวิตจิตใจ ย่อมทำแบบเดียวกัน" พวกเขาไม่ค่อยอยากเชื่อประโยคนี้ แต่มันเป็นความจริง - รายงานโดยสตีฟ อัลมอนต์

ท่องเที่ยวไปกับโครงการแลกเปลี่ยน มิตรภาพของโรตารี

แคโรล เมทซ์เคอร์

สโมสรโรตารีอีคลีวันเวิลด์ ภาค๕๒๔๐

เราไปเที่ยวประเทศกานาไม่กี่วัน แต่เราได้ความผูกพันที่ลึกซึ้ง มองเห็นประเทศนี้ด้วยสายตาของคนในท้องถิ่น ยอร์ อะโบอักเย เพื่อนใหม่ของเราได้พาเราเข้าไปในตลาดมาโคลาที่กว้างใหญ่ ที่นี่พ่อค้าแม่ค้าต่างกวีมือเรียกเราให้ดูเมล็ดปาล์ม มะม่วงดิบ และแยมสีน้ำตาลที่เขาเสนอขายในตะกร้า และดูผ้าที่พับกองสูงเกือบติดหลังคา ยอร์พาเราเดินผ่านบ้านที่ทรุดโทรมริมถนนในย่านแจมส์ทาวน์ ซึ่งรู้จักกันดีว่าเป็นย่านเก่าแก่ของอักกรา เมืองหลวงของประเทศกานา คนที่นี่ไม่ค่อยยอมให้เราถ่ายรูป แต่เขาบอกเราเป็นภาษาท้องถิ่น จึงต้องให้ยอร์เกลี้ยกล่อมคนในครอบครัวหนึ่งยอมให้เราถ่ายภาพเขากำลังตำ "ฟูฟู" อาหารท้องถิ่นที่ทำจากมันสำปะหลังผสมผักต่างๆ

จากนั้นยอร์พาเราเดินลึกเข้าไปในหมู่บ้านชาวประมงในแถบท่าเรือ มีพวกผู้ชายกำลังซ่อมแซมตาข่ายและเรือไม้ ส่วนพวกผู้หญิงที่มัดลูกไว้กับหลังก็กำลังผัดอาหารในหม้อที่ตั้งบนกองไฟ ห้องน้ำสาธารณะทำขึ้นแบบลวกๆ และมีร่องระบายน้ำถูกใช้เป็นห้องน้ำสำหรับทุกคนในหมู่บ้านนี้

นักเดินทางท่องเที่ยวไม่มีใครอยากเข้ามาเที่ยวบริเวณนี้ และถึงแม้ประเทศกานาจะมีชายหาดที่นักท่องเที่ยวนิยมแห่กันมาชื่นชม เพราะหาดทรายและแสงแดดที่สวยงาม ภายใต้รัฐบาลที่มีเสถียรภาพมั่นคงสูง และเป็นเมืองที่มีคนมาเที่ยวมากที่สุดของประเทศ แต่ที่นี่ก็ห่างไกลจากบ้านของฉันที่เวสต์เชสเตอร์ เพนซิลวาเนีย ฉันและแคธรีนลูกสาวเดินทางมาที่กานา ภายใต้โครงการแลกเปลี่ยนมิตรภาพของโรตารี ซึ่งจัดให้โรเทเรียนได้พักร่วมกับสมาชิกสโมสรในต่างประเทศ ทำให้เราได้ประสบการณ์รู้เห็นสถานที่น่าตื่นตาตื่นใจและยังได้รับความอบอุ่นจากเพื่อนโรเทเรียนด้วย

เราจะรู้สึกเหมือนอยู่บ้านเมืองตัวเอง นับตั้งแต่ก้าวแรกที่มาถึงสนามบินในอักกรา แครลิน บูเฮนส์ สมาชิกสโมสรโรตารีอักกรา เซอร์ ยีนคอยต้อนรับเราที่สนามบินพร้อมกับชูป้ายคำว่า "อควาบา" (แปลว่ายินดีต้อนรับในภาษาท้องถิ่น) เธอทักทายเราด้วยรอยยิ้มและการสวมกอด ขับรถพาเราไปที่ ที่พัก สะดวกสบาย และพาเราเที่ยวตลอดทุกวันที่เราอยู่ที่นั่น เธอยังสอนให้เรารู้จักวัฒนธรรมของแต่ละพื้นที่ วันที่แครลินไม่ว่างจริงๆ เธอแนะนำเพื่อนสนิทคนหนึ่งให้มาคอยดูแลพาเราเที่ยว เขาคือนั่นชื่อ ยอร์ แล้วยอร์กก็เป็นเพื่อนสนิทกับเราได้ในเวลาสั้นๆ

นับแต่แรกเริ่มตอนหลุดออกมาจากสนามบิน เรารู้สึกตื่นตาตื่นใจแล้ว เมืองนี้มีการผสมผสานของความเก่าแก่และความทันสมัย ความจนกับความรวย ท่ามกลางการจราจรที่แออัด เราเห็นสตรีที่แต่งกายด้วยผ้าเย็นเดินขวิกไขว่ ทุกคนผูกถุงน้อยไว้ข้างหลัง และอาจแบกภาชนะบรรจุถั่ว มะม่วง หรือถังใส่น้ำไว้บนศีรษะตัวเอง บนถนนสายหนึ่งเรียงรายด้วยอาคารทันสมัย บดบังแถวของร่มชายหาดที่เป็นที่ตั้งของตลาดกลางแจ้งผู้ชายหลายคนในชุดเสื้อคลุมแบบโบราณถือกระเป๋าเอกสารเดินเคียงข้างชายที่แต่งกายด้วยสูทนักธุรกิจ ชีวิตในเมืองเป็นมาแบบนี้ อย่างยาวนานแล้ว

รถพาเราออกจากถนนหลายเลนที่จอแจคับคั่ง ไปสู่ถนนดินลูกรังสายเล็กที่ผิวขรุขระที่แต่งขอบถนนด้วยพุ่มไม้ดอกและรั้วสูง แล้วเราก็มายังบ้านของครอบครัวบูเฮนส์ที่เราเรียกว่าบ้านตลอดห้าวันจากนี้ไป เราพบสามีของแครลิน เขาชื่อยอร์เหมือนกัน (เป็นประเพณีสำหรับชายชาวกันนาที่คนเกิดวันเดียวกัน (วันในสัปดาห์) จะมีชื่อเหมือนกัน) ยอร์กคือชื่อของคนที่เกิดวันอังคาร

ทุกเย็นเราจะได้รับรับประทานอาหารที่ทำเองในครอบครัวที่อร่อยมาก เขาทำซุปล้วนตามสูตรเฉพาะของครอบครัว ลูกสาวของฉันทช่วยจัดโต๊ะไปพลางคุยกับสมาชิกในครอบครัวบูเฮนส์ในเกือบทุกเรื่องภายใต้ดวงอาทิตย์

นี่ เราคุยกันเรื่องความงดงามของธรรมชาติในกันนา เรื่องเด็กๆ เรื่องพ่อแม่ และความสำคัญของน้ำซึ่งเป็นสิ่งที่มีค่ามากสำหรับแครลิน เพราะเมื่อตอนเป็นเด็กเล็กเธอต้องเดินเท้าเป็นระยะทางไกลกว่าจะถึงบ่อน้ำ เราคุยกันแม้กระทั่งเรื่องโรงศพไม้ของชาวกันนา ซึ่งจะทำให้การสละศพและทาสีให้มีความหมายสอดคล้องกับผู้ตายด้วย ซึ่งอาจมีสัญลักษณ์พิเศษของเขาหรือเธอ เช่นขวดโคคาโคล่า ปากกา ปีก รถบรรทุก วัว ปลา ไก่ที่กางปีกบิน เป็นต้น สัญลักษณ์ต่างๆ เหล่านี้เชื่อว่าจะช่วยปกป้องครอบครัวหลังจากที่มีคนตายไปแล้ว

วันที่สองในกันนา เราไปร่วมประชุมกับสโมสรโรตารีของแครลิน เมื่อคุณมาที่ต่างบ้านต่างเมืองอย่างนี้ มีอะไรหลายอย่างที่แตกต่างออกไปจากบ้านคุณ แต่มีสิ่งที่คุณจะคุ้นเคยได้คือโครงสร้างการประชุมของสโมสรโรตารี ที่นี้ก็เช่นกันเรามีช่วงเวลามิตรภาพสังสรรค์ก่อนการประชุมอย่างเป็นทางการจะเริ่มขึ้นด้วยการสวดหรือร้องเพลงจากหนังสือเพลงโรตารี ชาร์ลส คริสต์ ผู้ที่วางแผนการเดินทางให้กับเราได้เข้ามาทักทายและบอกให้ฉันขึ้นกล่าวแนะนำตัวและแนะนำลูกสาวอย่างสั้นๆ ความสนิทสนมค่อยๆ เพิ่มขึ้นตลอดทางที่เราถูกพาไปเที่ยวในตลาดและหมู่บ้านชาวประมงโดยการนำของยอร์กเพื่อนสนิทของครอบครัว ทำให้เราได้ค้นพบสิ่งแปลกใหม่มากมาย วันหนึ่งที่น่าจดจำมากคือวันที่เราเดินทางออกนอกเมืองอักกราเพื่อไปเยี่ยมบ้านเกิดของแครลินที่อยู่บนเขาที่ปกคลุมไปด้วยต้นปาล์ม ไม้ และไม้ยืนต้นสูงใหญ่เสียดฟ้า พื้นที่บริเวณนี้เขียวข่มไปทั่วด้วยเฉดสีเขียวและเทาที่แตกต่างกัน ดูครึ้มไปอย่างน่าอัศจรรย์ใจ ถนนที่ปราศจากรั้วกั้นวกวนไปตามตามสันเขา จนในที่สุดเราผ่านโรงเรียนที่แครลินเคยเรียนตอนเป็นเด็ก เธอชี้ให้เห็นเส้นทางเดินดินลงเขาที่เธอและเพื่อนฯ ไซเดินไปเพื่อตัดน้ำ เป็นงานที่อาจจะน่าเบื่อแต่เธอบอกว่ามันก็ช่วยให้เธอออกห่างจากแม่บ้านเจ้าระเบียบและเป็นโอกาสที่จะสนุกกับเพื่อนๆ

เราหยุดรถเพื่อไปร่วมงานเลี้ยงวันเกิดเพื่อนคนหนึ่งของแครลิน จากนั้นพวกเรานั่งรถต่อไปยังสวนพฤกษชาติอาบูรี ที่นี้เป็นแหล่งท่องเที่ยวอันดับหนึ่งของเมืองนี้ที่แครลินชอบ เซอร์วิลเลียม ครอว์เธอร์ อพยพจากสกอตแลนด์มาอยู่ที่นี้และริเริ่มปลูกต้นไม้ต่างๆ ในสวนแห่งนี้ เขาเป็นทวดของเธอ ระหว่างทางเดินขึ้นเขามิฝนตกลงมา แต่ทิวทัศน์และความเป็นมิตรที่ได้รับทำให้เรารู้สึกสดชื่นตลอดเวลาที่เดินทางกลับ

ตอนใกล้จะร่ำลาลับบ้าน เราได้มอบของขวัญให้กับครอบครัวที่ให้การดูแลเรา เราได้ยื่นมาว่าครอบครัว บูเฮนส์ชอบจัดเลี้ยงบาปี้คิว เราจึงมอบผ้ากันเปื้อนที่มีโลโก้โรตารีให้กับยอร์ก เขารับนำมันมาใส่ให้ดูด้วยท่าทางลึงโลด แต่เขาผูกเชือกด้านหลังไม่ได้เพราะตัวเขาใหญ่เกินไป "ไม่เป็นไร ผมไม่ค่อยได้เป็นคนปรุงอาหารอยู่แล้ว" เขากล่าว แต่ก็ยังคงใส่ผ้ากันเปื้อนที่ผูกไว้เฉพาะที่คอเท่านั้นตลอดเย็นวันนั้น เวลาเดินปลายผ้ากันเปื้อนและเชือกสับตไปมาตลอด เราแยกกันแต่ไม่ได้รำลา เพียงกล่าวสั้นๆ ว่า "หวังว่าจะได้พบคุณอีกเร็วๆ นี้" และพวกเราก็มีแผนจะพบกันที่การประชุมใหญ่โรตารีสากล ระหว่างทางไปที่สนามบินผ่านถนนที่จอแจสายเดียวกับที่พาเราไปบ้านของครอบครัวบูเฮนส์ ฉันทคิดในใจกับตัวเองถึงความแตกต่างระหว่างกันนากับเพนซิลวาเนีย และฉันทก็นึกถึงคำพังเพยบทหนึ่งที่ว่า "ถนนสายที่ไปบ้านเพื่อน ไม่เคยยาวเกินไป"

Ordinary Rotarians can find themselves in extraordinary circumstances. In their own words, they tell us **What it's like to**

Illustrations by GWEN KERAVAL

Grow up Rotary

AMANDA SHUFORD

Daughter of Hamp Shuford, Rotary Club of Catawba Valley (Conover), N.C.

For me, Rotary has always been there. I was born the year my dad (Wade “Hamp” Shuford III) was governor of District 7670, and he took me with him when he visited clubs. Most of those clubs donated money so I could become a Paul Harris Fellow when I was three months old. I even took my first steps at the 1995 international convention in France.

As a kid, I remember waking up really early to go to Dad’s club meeting with him. His club is breakfast club, so I’d go for the meeting and then go to school. A lot of people in that club have known me since I was born. When I was really little, the appeal was eating breakfast with my dad. As I grew up, it became exciting because I could understand what was going on.

My dad and mom and I always went to the conventions together. I loved the House of Friendship because I could go around and collect brochures or pins, as opposed to sitting in a room listening. But I grew to appreciate the speakers, and I was a sergeant-at-arms at the 2007 convention in Utah.

As a teenager, I didn’t rebel against Rotary. In fact, I co-founded an Interact club in my high school. My dad was very excited, and he helped me get it set up. His club sponsored my Interact club, and I feel proud to have had a hand in starting it.

In the spring of my sophomore year of high school, my parents planned a three-week trip to India on a Rotary Friendship Exchange. I wasn’t going to go because of school. But when my dad’s district governor suggested that I should, we talked with my school and got it worked out. In India, I loved staying with Rotarians in stead of in hotels. It let us get a better sense of the culture and connect with people. I remember that every club we visited was really proud of its service: “Let us show you our water plant; let us show you this school we built.” My dad’s club had raised money to help buy the desks at one of the schools we toured, so we were able to see what the money had paid for and who it was benefiting. I really enjoyed that.

Now I’m in college, and I belong to a coed service fraternity. A lot of the Rotary values are apparent in my service fraternity: leadership, friendship, and service. Right now, I’m trying to figure out my plans for after graduation. I’d like to be involved with Rotary again. I find a lot of joy and happiness in serving others. – As told to Anne Ford

TELL YOUR CLUB YOUR SECRET

DUSHAN “DUDE” ANGIUS

Rotary Club of Los Altos, Calif.

On Christmas eve of 1988, I picked up my son Steve at the airport. He always kept himself in good shape, but he was so skinny it was really beyond the pale. I didn't say anything, but Christmas morning I asked him, “Are you right?”

He said, “No, actually, I'm not well at all.” At first, he said he had Kaposi sarcoma, which is manifestation of AIDS. You see, he didn't want to say the word. Finally he said, “When I was at UCLA I got this virus.”

Now I know it was AIDS.

We were devastated. And in my case, it was followed by months of depression. Oh, my God. I was so tired all the time. I was trying to hide my depression, too, and that was killing me. And as I thought through it, I said, “I've got to do something with this.” I decided to tell my Rotary club. I wanted to see if we could get an education and awareness program going.

My kids, were dead set against it. They wanted to protect Steve. His concern was the stigma associated with AIDS. But I kept going back to him. I said, “If we could save a life or two, wouldn't that make it worth it?” I said, “Anyone who really cares about us will support us.” He finally bought into the idea.

The day I was going to tell the club, it felt a little lonely. I didn't know what the response would be. But here's the thing: I didn't care. I had to tell them about my son.

Because of my background in athletics, I sort of treated it as “game day.” I knew what the game plan was. I didn't want to go into some big melodramatic scene. I just wanted to tell my story and ask if there would be interest in setting up an AIDS task force.

I got up and spoke, and really I'm kind of amazed that I didn't choke up when I mentioned Steve's name. No quivering chin. When I told everyone that I had a son

who had AIDS, there was a collective gasp. Guys like me don't have kids who get AIDS. That was the perception. So, yeah, I guess that shocked them. I could see it in their faces.

If no one had come forward to volunteer for the task force, I think I would have died. But thank God, people did. They came up to me in tears. We had some very important people step forward, including most of the past presidents of our club. One of them was so ultra-conservative he made Attila the Hun look like a flaming liberal.

And you know the amazing thing? Telling that secret got rid of my depression almost immediately. What a relief it was! I don't think I ever told that group what they did. Not only did they launch the Los Altos Rotary AIDS Project. They eliminated my depression. I'd gone six months trying to hid those feelings, six months carrying around this secret. No one should have to carry something that heavy alone – not those afflicted by AIDS or their loved ones. Steve died in November 1989.

Six months after I told my story, another member of our club, a very popular member, stood up at a meeting and announced that he had AIDS. That really won over a lot of the doubting Thomases.

After I told my story, a lot of people came up to the podium and told me what a gutty call it had been. I said, “Anybody with a soul would have done the same thing.” They didn't believe me. But it's true. – As told to Steve Almond

Learn more about the Los Altos Rotary AIDS Project at www.rotaryaidsproject.org

The Rotarian Action Group for Family Health & AIDS Prevention is also working on this issue. Find out more at www.rffa.org

TRAVEL ON A ROTARY FRIENDSHIP EXCHANGE

CAROL METZKER

Rotary E-Club of One World D5240

We'd been in Ghana for only a few days, but already we'd had an intimate, local's eye view of the country. Our new friend, Yaw Aboagye, led us deep into the aisles of the huge Makola Market, Where vendors beckoned us to their baskets of red palm nuts, green mangoes, and brown yams, and to their stacks of batik fabric that reached toward the tin roof. He took us past dilapidated homes on a street in Jamestown, the old colonial section of Accra, the capital. People in this area often refuse to be photographed, or "snapped," but using a local dialect, Yaw persuaded a family to let us get a shot of them pounding fufu, a traditional dough of cassava and plantations.

He then escorted us even farther off the beaten path, through a fishing village at the harbor. There men repaired nets and wooden fishing boats, and women carried babies on their backs while stirring tiny pots over open fires. A crude public facility and an open sewer gutter served as toilets for all the village inhabitants.

Most vacations wouldn't want to venture to this neighborhood. And though Ghana is a popular tourist destination with sunny beaches and stable political environment, even the more heavily traveled parts of the country are a world away from my home in West Chester, Pa. But my daughter, Kathryn, and I arrived in Ghana on a Rotary Friendship Exchange, a program that enables Rotarians to stay in the homes of Rotary club members overseas. That made all the difference, allowing us to experience the most exothic sites while taking comfort in the fellowship of Rotary friends.

We were made to feel at home the moment we arrived at the Accra airport. Waiting for us at the doors, which were decorated with signs reading "Akwaaba" ("Welcome" in the local language), was Kathleen Boohene, of the Rotary Club of Accra-South. She greeted us with smiles and hugs, drove us to her comfortable house, and spent several of the following days ferrying us around town and teaching us about the area's culture. When Kathleen absolutely had to be at work one day, she introduced us to her close family friend Yaw, who quickly became our friend too.

Even that initial drive from the airport was eye-opening – hodgepodge of the perennial and the modern, the poor and the rich. Women in cotton dresses weaved through the bumper-to-bumper traffic, almost all of them with babies on their backs and gigantic platters of peanuts, mangoes, or plastic bags of drinking water balanced on their heads. In one city block, a modern office building towered over a field of beach umbrellas, the only shelter for an outdoor market. Men with briefcases and traditional-style tunics walked alongside men in Western-style business suits. The city reverberated with activity and life.

We traveled from the busy multilane streets to bumpy red-dirt roads to a quiet gravel lane bordered with flowering trees and tall gates. At last we arrived at the Boohene family's house – the place we would call home for the next five days. There we met Kathleen's husband, also name Yaw. (It's traditional for male Ghanaians born on the same day of the

week to share the same name; Yaw is the name given to Thursday babies.)

Nearly every night, we were fed a delicious home-cooked meal, including a ground-nut soup made from a family recipe. My daughter and I helped set the table and wash the dishes, all along talking to the Boohenes about nearly every subject under the sun. We talked about Ghana's natural beauty, our children, our parents, and the importance of water – so dear to Kathleen because as a schoolgirl she had to walk long distances to the nearest well. We talked about Ghana's wooden coffins, many sculpted and painted to resemble items that were meaningful to the deceased: a Coca-Cola bottle, an Bic pen, a truck, a cow, a fish, or a chicken with outstretched wings. Symbolizing protection of the family beyond the end of life.

On our second day in Ghana, we attended a meeting of Kathleen's club. When you've just landed in a foreign country, where many things are wildly different, there's something wonderfully familiar about the structure of a Rotary club meeting. After some time for fellowship, the meeting started with an invocation and a tune from the Rotary songbook. Charles Quist, who helped arrange our trip, came to greet us, and I was asked to give a brief speech introducing myself and my daughter.

The camaraderie fortified us for the day's adventure to the market and fishing village with Yaw, the family friend, and for our many other explorations. One memorable day, we ventured out of Accra, driving with Kathleen north to the region where she grew up. The hilly area, covered in palms, bamboo, and soaring Sky God trees, was misty and mysterious looking, with every shade of green and gray imaginable. The road twisted and turned along sheer ridges without guardrails and eventually passed the school that Kathleen

attended as a young girl. She pointed out a dirt path down a steep hill where she and her friends had walked each day to gather water. It was a chore, she explained, but it was also an opportunity to get away from her strict headmistress and have some fun.

We stopped for a birthday luncheon for one of Kathleen's school friends, and then we all visited the Aburi Botanic Gardens, a top tourist draw with special ties for Kathleen. Sir William Crowther, an immigrant from Scotland who planted many of the gardens' trees, was her great-grandfather. It rained on us during our short hike, but the views and good company had us all feeling quite exhilarated by the time we headed home.

Toward the end of our visit, we presented gifts to our host family. We had heard that the Boohenes enjoyed barbecues, so I gave Yaw an apron emblazoned with a Rotary logo. He put it on immediately and grinned. A large man, he couldn't begin to wrap it around his middle or tie it at the back. "No problem. I never liked to cook on a grill anyway," he said, then continued to wear the apron around his neck for the rest of the evening, its edges and strings flapping as he walked.

We parted not with goodbyes, but with "Hope to see you soon" and plan to meet at the RI Convention. As we drove to the airport, back along the same side streets and bustling avenues that had brought us to the Boohene home, I thought about the differences between Ghana and Pennsylvania, and I recalled a familiar proverb: The road to a friend's house is never long.

Interested in Rotary's Friendship
Exchange program? Learn more at
www.rotary.org/rfe

ข้ามเส้น

สุรกิจ เกิดสงกรานต์ สร.บางเขน แพล

ผู้อพยพเดินทางข้ามทวีปสู่ยุโรป ปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายได้ครองพื้นที่ข่าวหน้าหนึ่ง และสงครามขยายตัวหนักหน่วงขึ้นในซีเรีย ในฉบับนี้เราหาคำตอบให้กับความพยายามอันยาวนานของโรตารีที่จะสนองตอบต่อความขัดแย้งจากศูนย์สันติภาพโรตารี นักศึกษาสันติภาพของโรตารีได้เข้าไปอยู่ในหน้าด่านพื้นที่วิกฤต ขอให้ท่านได้ติดตามจากเรื่องราวที่จะนำเสนอต่อไปนี้ว่าการลงทุนกับโครงการให้ความรู้แก่บรรดานักศึกษาสันติภาพนั้นให้ผลตอบแทนอะไรกลับมาบ้าง

เพิ่มพลัง

ผู้อพยพต้องการทักษะการทำงาน คนงานประเภทช่างเทคนิค

ยังเป็นที่ต้องการมากสำหรับประเทศเยอรมันนี นักศึกษาสันติภาพแอนนี แคร์ ริเชิร์ต

มีโรงเรียนสอนคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมโยงปัญหาสองประเด็นเข้าด้วยกัน

เขียนโดย ฮีเธอร์ มาเฮร์

"โลกเห็นเยอรมันนี่เป็นประเทศแห่งความหวังและโอกาส" นายกรัฐมนตรีอังเกลา แมร์เคิลแห่งประเทศเยอรมันนี่ประกาศไว้เมื่อเดือนกันยายนที่ผ่านมา ในขณะที่ผู้อพยพจากสงครามที่เกิดจากความขัดแย้งในซีเรีย อัฟกานิสถาน อิรักและที่อื่น ๆ หลังไหลเข้าสู่ประเทศเยอรมันนี่มีขนาดที่ไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน นับถึงเดือนพฤศจิกายน มีคนจำนวน ๗๙๒,๐๐๐ คนที่อพยพมาทางเรือเข้าสู่ยุโรป นับเฉพาะในปี พ.ศ.๒๕๕๘ เท่านั้น ผู้อพยพส่วนใหญ่เดินทางมาที่เยอรมันนี่ เพราะที่นี่พวกเขาจะได้รับอาหาร เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค และที่พักอาศัยในขณะที่ที่พักรอการพิจารณาจากรัฐบาลรับให้เข้าอยู่ในประเทศ

สังเกตจากสถานการณ์ที่คลี่คลายตัวในเบอร์ลินเมื่อปีที่แล้ว แอนนี แคร์ ริเชิร์ตเห็นความต้องการและเห็นโอกาส ริเชิร์ตเป็นชาวเดนมาร์ก จบการศึกษาที่มหาวิทยาลัยคริสเตียนนานาชาติในกรุงปารีสตามโครงการการศึกษาสันติภาพของโรตารีในปีการศึกษา ๒๕๕๓-๕๕ เธอ

ได้ช่วยก่อตั้งห้องทดลองนวัตกรรมสันติภาพที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ดในปีถัดมาด้วย "สิ่งที่เราพยายามทำคือนำเอาคนที่ทำงานเกี่ยวกับนวัตกรรมเทคโนโลยี นักออกแบบการใช้งานคอมพิวเตอร์ นักคิดธุรกิจรุ่นใหม่ (หรือสตาร์ทอัพ) ผู้ประกอบการ คนที่มีความคิดใหม่ ๆ มาอยู่ด้วยกันพร้อมกับองค์กรนอกภาครัฐและผู้ที่ทำงานเพื่อสังคม" เธอกล่าว "ในเดือนเมษายนเมื่อวิกฤตผู้อพยพเริ่มเกิดขึ้น เราทำการสัมภาษณ์พวกผู้อพยพและนักสังคมสงเคราะห์เพื่อระดมความคิดต่าง ๆ" หนึ่งในโครงการที่เป็นผลจากความพยายามนี้คือ เรฟฟูจิออนเรล ชื่อนี้ล้อโครงการที่มีชื่อเสียงมากคือ "รูบีออนเรล" ที่ช่วยให้นักสร้างเว็บไซต์ใช้ภาษาคอมพิวเตอร์แบบง่ายในการสร้างเว็บไซต์ ไม่กี่ปีมานี้มีบริษัทเทคโนโลยีเปิดตัวในเบอร์ลิน และยอมรับว่าพวกเขามีนักสร้างรหัสคอมพิวเตอร์ไม่เพียงพอ ตอนที่รีเชิร์ตและบริษัทเทคโนโลยีอีกสองแห่งเยี่ยมค่ายผู้อพยพและเห็นผู้อพยพใช้เวลาผ่านไปโดยไม่ทำอะไรทำในระหว่างรอผลการขอลี้ภัย พวกเขาารู้ดีว่าการสอนผู้อพยพเหล่านี้ให้รู้จักวิธีการสร้างรหัสคอมพิวเตอร์ จะเป็นการแก้ปัญหาคาดแคลนแรงงานในอุตสาหกรรมนี้ และช่วยให้ผู้อพยพเองมีทักษะที่จะเป็นโอกาสในการสร้างตัวขึ้นมาได้ในประเทศใหม่ของพวกเขา

โครงการเรฟฟูจิออนเรลเริ่มเปิดตัวโดยการขอรับบริจาคแล็ปท็อปใช้แล้ว ส่งผลให้มีผู้บริจาคคอมพิวเตอร์เข้ามานับร้อยเครื่อง และเมื่อมีการเผยแพร่ความคิดของโครงการนี้ออกไปในชุมชนพวกสตาร์ทอัพ รีเชิร์ตกล่าวว่า คนที่รู้ต่างกระตือรือร้นและต้องการให้ผู้จัดโครงการนี้ได้ขยายการทำงานต่อ ในเมืองอีกสามเมืองในเยอรมันนี่ซึ่งมีกลุ่มผู้อพยพขนาดใหญ่อาศัยอยู่ ฤดูใบไม้ร่วงที่ผ่านมา การทดสอบฝึกอบรมครั้งแรกเริ่มขึ้นเพื่อจะเก็บข้อมูลว่าอะไรให้ผลดีและอะไรยังเป็นปัญหา และเพื่อค้นหาว่าทักษะอะไรบ้างที่นักเรียนต้องการ รูปแบบการเรียนมีทั้งการอบรมออนไลน์และการจับกลุ่มภาคปฏิบัติการที่มีพี่เลี้ยงจากวงการสตาร์ทอัพในเมืองคอยแนะนำ ผู้อพยพที่สมัครเข้าอบรมไม่จำเป็นต้องมีพื้นฐานด้านเทคโนโลยี "เพียงแค่พอใช้เฟสบุ๊คและเข้าอินเทอร์เน็ตได้ก็ใช้ได้แล้ว" รีเชิร์ตกล่าว นักเรียนจะได้เรียนรู้วิธีการสร้างเว็บไซต์จริง ๆ ซึ่งก็เป็นเรื่องที่ท้าทายผู้อพยพทีเดียว เช่นการจัดทำคู่มือการใช้เส้นทางคมนาคมเป็นภาษาอารบิก "เราต้องการให้นำไปปฏิบัติได้จริงมากที่สุด" เธออธิบาย "ในวันสิ้นสุดการอบรม เราต้องการให้นักเรียนได้เข้าทดลองงานกับพวกสตาร์ทอัพหรือบริษัทเทคโนโลยีในเบอร์ลิน เพราะนั่นจะทำให้เกิดโครงข่ายการทำงานจริง ถ้าคุณเป็นผู้อพยพแล้วมารับการอบรมแต่คุณไม่มีเครือข่าย คุณคงไปหางานทำเองยากมาก" ผู้อพยพคนแรกที่ได้รับเข้าทำงานคือมุฮัมหมัด

เมต ชายหนุ่มอายุ ๒๖ ปีจากอเลปโป ประเทศซีเรีย เขาเรียนจบปริญญาตรีบริหารธุรกิจในช่วงสงครามก่อตัวแล้ว เขาต้องเดินทางออกนอกประเทศ เพราะไม่อย่างนั้นก็จะต้องเข้าเป็นทหารและถูกฆ่าตายในที่สุดหรือไม่ก็ต้องฆ่าเพื่อนร่วมชาติ" เขากล่าว เขาเดินทางตามพี่ชายออกมาในยุโรป และตัดสินใจสมัครเข้ารับการอบรมตามโครงการเรฟฟูจิออนเรลในเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมาในขณะที่คอยการตอบรับจากทางการให้เป็นผู้ลี้ภัยในประเทศนี้ เขาเชื่อว่าความรู้ที่ได้จากการเขียนโปรแกรมเป็นจะช่วยเขาเป็นอย่างมากหาก เขาคิดจะเปิดร้านอาหารหรือไปของานทำกับบริษัทเทคโนโลยี นอกจากนี้เขายังกล่าวว่า "โครงการเรฟฟูจิออนเรลจะช่วยพวกเราในชุมชนปรับปรุงคุณภาพชีวิตในอนาคต ผมเชื่อว่าเราจะใช้ความรู้นี้ให้เป็นประโยชน์แก่พวกเราเองได้ และไม่เป็นภาระกับผู้อื่น"

โครงการนี้โชคดีที่ได้รับการรับรองระดับสาธารณะจากซีอีโอของดอยซ์เทเลคอม ทิม ฮอทท์เกส ซึ่งเป็นสมาชิกสโมสรโรตารีบอนนุสทูแบดกอดเดสเบอร์ท ฮอทท์เกสกล่าวชื่นชมโครงการเรฟฟูจิออนเรลต่อหน้าผู้ร่วมโครงการกว่าพันคนใน คำคืนเปิดตัวในงานเบอร์ลินสตาร์ทอัพ ๒๐๑๕ และฝากให้ผู้ร่วมงานช่วยกันบริจาคเครื่องแล็ปท็อป โดยกล่าวว่า "โครงการนี้เป็นนวัตกรรมที่ยอดเยี่ยม วิสัยทัศน์ก็ยอดเยี่ยมเช่นกัน ผมคิดว่าเราทุกคนควรทำอะไรสักอย่างเพื่อคนที่เดินทางเข้ามาในประเทศของเรา"

การช่วยผู้อพยพเหล่านี้ให้ ประสบความสำเร็จในชีวิตสะท้อนถึงพันธกิจของมูลนิธิโรตารีที่ว่า "เพื่อเพิ่มพูนความเข้าใจ ไมตรีจิตและสันติภาพระหว่างประเทศ โดยการสร้างเสริมสุขภาพที่ดี สนับสนุนการศึกษา และจัดความยากจน" เขากล่าว แก่บรรดาโรแทเรียน "การอบรมเรฟฟูจิออนเรลวางพื้นฐานให้ผู้รับการอบรมได้ช่วยกันดูแลพวกเขาเอง คนโบราณพูดไว้ว่า "ยิ่งรู้มากยิ่งมีโอกาสมาก" หากความรู้นี้ได้ผสมผสานเข้ากับความสามารถของทุกคนในเครือข่าย และด้วยความมุ่งมั่นจริงจัง มีความยืดหยุ่นปรองดองได้ ความสำเร็จก็อยู่ไม่ไกล คนรุ่นใหม่มีบทบาทมากในเศรษฐกิจของเยอรมันนีและยุโรป"

สำหรับรีเชิร์ตแล้ว โครงการนี้เป็นผลจากยึดมั่นในหลักการของการเป็นนักศึกษาสันติภาพ "โลกของดิฉันไม่ใช่แค่การเป็นคนเดนมาร์ก ซึ่งเป็นประเทศที่ให้กำเนิดดิฉัน แต่ดิฉันเป็นประชากรของโลกคนหนึ่ง" รีเชิร์ตกล่าว เธอยังได้มีโอกาสเป็นนักเรียนแลกเปลี่ยนที่ประเทศออสเตรีย "และสำหรับคนที่เดินทางมาที่นี่เพื่อหลบหนีภัยสงครามที่ร้ายกาจในบ้านเมืองของตนเอง ดิฉันรู้สึกอย่างยิ่งยวดถึงความรับผิดชอบที่จะต้องดูแลพวกเขาผู้ซึ่งจะกลายเป็นเพื่อนและผู้ร่วมงานในอนาคต"

คิดตรงข้าม

อะไรคือสิ่งที่จูงใจคนเข้าสู่กองกำลังกลุ่มไอซิส?

นักศึกษาสันติภาพ วิลล์ เฟลาไรท์ ถามตรง

เขียนโดย แฟรงค์ เบอร์ส

เสียงปืนที่ยังมาทางคุณ มันมีลักษณะเฉพาะ ตอนแรกคุณจะได้ยินเสียงกระสุนที่แหวกทุกสิ่งที่กั้นขวางทางมัน จากนั้นคุณจึงจะได้ยินเสียงปั้งจากกระบอกปืนที่ยิงออกมา นั่นคือเสียงที่นักศึกษาสันติภาพเฟลาไรท์ได้ยินเมื่อเขาอยู่ในสมรภูมิเมืองอเลปโป ประเทศซีเรียในปี พ.ศ.๒๕๕๖ ขณะนั้นเมืองนี้ถูกแบ่งพื้นที่กั้นระหว่างกองกำลังของรัฐบาลซีเรีย กองกำลังเสรีซีเรีย กองกำลังรัฐอิสลาม กองกำลังแนวหน้านูซารา และสมาชิกอัลไคดาสามคน

เฟลาไรท์เข้าไปอยู่ในอเลปโปเพื่อทำงานเก็บข้อมูลสัมภาษณ์เพื่อทำปริญาเอก เรื่องกองกำลังและแรงจูงใจ เขาสืบค้นจนพบสายที่จะพาเขาเข้าไปในเมืองได้ จากรายชื่อนักข่าวที่มีอยู่ วันหนึ่งสายคนนี้ขับรถพาเขาไปใจกลางเมืองเก่าอเลปโปซึ่งอยู่ในความควบคุมของไอซิส ที่นั่นเฟลาไรท์นั่งอยู่ในศูนย์กลางของไอซิสท้องถิ่น มีธงสีดำติดอยู่รอบ ๆ สถานที่ที่ปืนมากมายวางพิงไว้กับผนังบ้าน เขาได้ใช้เวลาหลายชั่วโมงพูดคุยกับผู้บัญชาการที่มีหนวดเครายาว ไหล่กว้าง อายุราว ๓๐ กว่า พวกเขานั่งคุยกันบนพื้น ตม้น้ำชา และทานของว่างเล็กน้อย บางครั้งพวกทหารจะถามเขาถึงประเทศบ้านเกิดของเขา เขาเป็นอะไรและทำอะไร

"ผมพบคนบางคนที่ต้องมาเป็นทหารหลังจากที่ครอบครัวถูกฆ่าทิ้ง หรือตายไปเพราะระเบิด เขาไม่มีทางเลือกอื่นนอกจากจะเข้าร่วมเป็นกองกำลังกับกลุ่มที่อยู่ใกล้ตัว เขาที่สุด เพราะไม่รู้จะไปขอความช่วยเหลือจากใคร" เฟลาไรท์กล่าว "เราคิดว่าพวกเขาเป็นโรคจิตหรือไม่ก็ถูกปีศาจสิง แต่คนที่อยู่ในกองกำลังเหล่านี้เขาก็ยังเป็นมนุษย์ เพียงแต่โชคร้ายที่อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่ปกติ" เฟลาไรท์ใช้เวลาสองสัปดาห์วนเวียนอยู่ในเมืองพบปะพูดคุยกับคนกลุ่มต่าง ๆ สัมภาษณ์ผู้นำกองทัพลีซีเรีย กองกำลังแนวหน้านูซารา และอดีตแนวร่วมปลดปล่อยอิสลามซีเรีย ก่อนที่ข้อตกลงหยุดยิงชั่วคราวจะถูกทำลายลง และเสียงปืนที่ดังขึ้นครั้งใหม่บอกเขาว่าถึงเวลาที่จะต้องบินออกจากประเทศ นี้แล้ว

ก่อนหน้าที่จะมาซีเรีย เฟลาไรท์เดินทางไปยังต่างประเทศตลอดหลายปีแล้วตั้งแต่ที่เขาจบมัธยมปลายและเดินทางจากบ้านเกิดที่แวนคูเวอร์ เข้าสู่อังกฤษ ประเทศที่เป็นบ้านเกิดของพ่อแม่ จากนั้นไปต่อที่ออสเตรเลีย อเมริกาใต้ และแอฟริกา "ผมรู้ตัวว่าเป็นคนเสพติดการท่องเที่ยว" เขากล่าว "แต่การเดินทางตอนแรกของผมไม่ได้เป็นไปเพื่อช่วยเหลือผู้ที่ตกทุกข์ได้ยากอย่างที่เห็นตอนหลัง ๆ นี้ ผมยังชอบที่จะเดินทางไปเรื่อย ๆ แต่อยากให้การเดิน

ทางนั้นเป็นประโยชน์กับการทำให้ผู้คนมีชีวิตดีไม่ใช่ทำตัว เองให้ดีขึ้น" เฟลาไรท์กลับเข้าเรียนต่อจนได้รับปริญญาโทด้านรัฐศาสตรสาขากิจการความขัดแย้ง ที่ลอนดอนสกูลออฟอีโคโนมิคส์ แอนด์โพลิติคอลลิสแอนซ์ ปัจจุบันเขายังคงเดินทางท่องเที่ยวและทำงานอาสาสมัครไปพร้อมกันให้กับองค์กรต่าง ๆ เช่น วอร์ไชลด์ฮอลแลนด์ และอาร์ฟัวร์ออสเตรเลีย เขาเคยทำงานร่วมกับอดีตนักรบเด็กในอุกันดา และเคยร่วมต่อสู้กับโรคเอดส์ในประเทศสวาซีแลนด์ ในประเทศเปรูเขาช่วยก่อสร้างโรงเรียนสำหรับเด็กข้างถนนซึ่งเป็นโครงการของ องค์กรเครือข่ายพัฒนาโลกที่ได้รับทุนจากบรรดาโรแทเรียน

ในขณะที่เฟลาไรท์เรียนรู้การทำงานในภาคสนาม เขาหลงใหลใคร่รู้ในแรงจูงใจที่ทำให้คนยอมเข้าเป็นทหารในกองกำลังต่าง ๆ อันเป็นเหตุให้เขาเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาเอกในมหาวิทยาลัยบริติช โคลัมเบีย ในช่วงสองสามปีที่เรียนอยู่นี้ เขาเริ่มปฏิบัติการสัมภาษณ์ผู้นำกลุ่มในอุกันดา เซอร์ชูดาน และที่ต่าง ๆ ในภาคเหนือของประเทศเมียนมาร์ เขาใช้เวลาหลายเดือนพูดคุยกับผู้นำกองกำลังหลายคนติดต่อด้านรัฐบาล เช่น กองทัพสหภาพแห่งรัฐว้า กองทัพรัฐฉาน กองทัพปลดปล่อยแห่งชาติมอญ กองทัพปลดปล่อยแห่งชาติกะเหรี่ยง และอื่น ๆ

ในเช้าวันหนึ่ง เฟลาไรท์เดินทางมาถึงด่านที่ตั้งอยู่บนไหล่เขาแห่งหนึ่งในป่าฝนลึก มองข้ามไปในหมู่บ้านเราเห็นกองกำลังของฝ่ายรัฐบาล ตอนที่เดินเข้าไปในเรือนไม้ไผ่ เขานั่งลงตรงข้ามกับผู้บัญชาการกองกำลังที่ต่อต้านรัฐบาล มีทหารนำเอาเบียร์ไฮเนเก้นหนึ่งแพคหกกระป๋องมาวางบนโต๊ะที่อยู่ตรงหน้าเขา

"ผมตอบไปว่า 'ไม่ครับ ขอขอบคุณ' เพราะในประเทศเรา เราคง

ไม่ดื่มเบียร์กันในตอนเช้าตรู่" แต่ผมบอกได้เลยว่าล่ำของผมไม่ได้
เปลี่ยนอย่างที่ผมพูด เขากลับมาบอกผมว่า "ผมว่าคุณควรจะดื่ม เขา
พยายามแสดงความเป็นมิตรกับคุณ พวกนี้ดื่มแต่เหล้าที่บ้าน เขา
อุตส่าห์ออกจากป่าไปหาซื้อเบียร์มาเลี้ยงคุณ ถ้าคุณไม่ดื่มอีกหลาย
คนก็ไม่ได้ดื่มด้วย ธรรมเนียมของคนที่นี่คือถ้าแขกไม่ดื่ม พวกเขา
ก็จะไม่ดื่มด้วย (ปกติอิสลามไม่ดื่มแอลกอฮอล์) วันนี้พิเศษเพราะ
เป็นวันหยุดของพวกเขา" เฟลาไรท์จำเป็นต้องฝืนแอมมือไปหยิบ
กระป๋องเบียร์มาเปิดดื่ม ขั้นตอนการสัมภาษณ์จึงจะเริ่มต้นขึ้นได้
จากการพูดคุยเรื่องราวเป็นว่ากองกำลังกลุ่มนี้เป็นชนกลุ่มน้อย
ที่มักถูกรัฐบาลกลั่นแกล้ง ทำให้เฟลาไรท์พอมองเห็นสาเหตุของ
ปัญหา "การพบปะกันครั้งนี้น่าสนใจมาก" เขากล่าว "เพราะคุณ
เริ่มเข้าใจเหตุผลว่าทำไมคนสองฝ่ายสู้รบกัน การกระทำของพวกเขา
เขาอาจไม่ใช่ที่ยอมรับของคุณ หรือคุณอาจไม่เลือกใช้วิธีแบบเขา
แต่เมื่อฟังเรื่องราวของพวกเขาแล้วคุณสรุปได้ว่าพวกเขาคิดแบบ
คนธรรมดาทั่วไป"

เมื่อกลับถึงบ้านที่แวนคูเวอร์ เฟลาไรท์นั่งปะติดปะต่อ
เนื้อหาของสัมภาษณ์ที่เขาได้มา เขาพบว่าสิ่งหนึ่งที่ชัดเจนมากคือ
"กองกำลังทหารเหล่านั้นห่วงภาพลักษณ์ที่คนภายนอกในระดับ
นานาชาติมองพวกเขา" เขากล่าว "เขาต้องการให้โลกรู้ว่าพวกเขา
มีเหตุผล ในเรื่องของการใช้เด็กมาเป็นทหารนั้น หลาย ๆ กลุ่มใน
โลกเข้าใจเรื่องนี้ดี และพยายามถอนเด็กออกจากกองกำลังทหาร
ของเขา เพื่อให้กองกำลังนั้นเป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ"

ในหัวเวลาใกล้เคียงกันนั้น เฟลาไรท์ทราบข่าวโครงการ
ศึกษาสันติภาพของโรตารี เขาจึงลงสมัคร เมื่อได้รับคัดเลือกให้
เป็นนักศึกษาสันติภาพในฤดูร้อนปี ๒๕๕๗ เพื่อศึกษาโครงการ
ระยะสั้นที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาได้พบกับเพื่อนร่วมชั้น
เดียวกันที่มีความสนใจสิ่งเดียวกันจากทั่วโลก "ได้รู้จักกับกลุ่มเพื่อน
ในเครือข่ายสันติภาพของโรตารีนั้นถือว่ายอดเยี่ยมมาก" เขากล่าว
"ในกลุ่มเพื่อนนี้ คุณจะได้พบกับบุคคลที่คุณไม่เคยคิดว่าจะได้พบ
นอกจากนั้นคุณยังได้เข้าถึงเครือข่ายอดีตนักศึกษาสันติภาพของ

โรตารีอีกด้วย"

ไม่นานนักหลังเดินทางออกจากประเทศไทย เฟลาไรท์
รวบรวมประสบการณ์ของเขาทั้งหมดที่ทำงานในองค์กรนอกภาค
รัฐ เพื่อทำงานให้กับองค์กรแพทย์ไร้พรมแดนในอัฟกานิสถาน ที่นี่
เขาจัดอบรมให้กับเจ้าหน้าที่ในโรงพยาบาลที่มีบุคลากร ๘๐๐ คน
ในจังหวัดเฮลมานด์ เดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมาเขาเดินทางกลับมา
ประเทศไทยเพื่อร่วมงานฉลอง ๑๐ ปีโครงการศึกษาสันติภาพ ณ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขาได้ถ่ายทอดให้เพื่อนในโรตารีทราบ
ถึงโครงการวิจัยของเขาเกี่ยวกับแรงจูงใจ ของคนในกองทัพ

"เมื่อคุณใช้ศัพท์คำว่า การถอนรากถอนโคน มันเชื่อมโยงไป
ถึงความคิดเรื่องการล้างสมอง เหมือนมีคนลอบให้คนคิดว่าความ
เชื่อหนึ่งที่ตรงข้ามกับความคิดหลักเป็นความ งามงาย แต่โดยปกติ
แล้วคนเราจะเชื่อด้วยเหตุผลที่ว่า เขาเห็นว่าเรื่องนั้น ๆ มีเหตุผล
น่าเชื่อถือจริง"

เฟลาไรท์กล่าวว่า ประเด็นความขัดแย้งส่วนใหญ่ เรามักไม่
พบว่าคนสู้รบกันเพื่อต้องการครอบครองทรัพย์สิน มันจึงทำให้
ความพยายามในการเจรจาสันติภาพทำได้ยาก เราต้องเสนอแต่ละ
กลุ่มให้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นและความกดดันที่มีอยู่ การ
ยอมรับการแสดงออกของทุกฝ่าย ไม่เพียงช่วยให้มองเห็นปัจจัย
ของความขัดแย้งเท่านั้น แต่ยังคือหัวใจของการยุติปัญหาความขัด
แย้งด้วย นี่คือการเส้นทางการทำงานที่เฟลาไรท์ยึดมั่นมาตลอด

"เป็นเรื่องที่ทำให้ประสาทเสียเล็กน้อยเมื่อคุณต้องไป
สัมภาษณ์คนที่โลกประนามเขาว่าเป็นอาชญากรสงคราม" เขา
กล่าว "แต่พวกเขาจำนวนมากเคยเป็นผู้ที่มีเบื้องหลังที่แสนเจ็บปวด
บางคนสูญเสียครอบครัวไปทั้งหมดเพราะการกระทำของรัฐบาล
มันทำให้ยากเมื่อได้ฟังเรื่องพวกนี้ แม้คุณจะไม่สนับสนุนสิ่งที่พวก
เขาทำก็ตาม ยิ่งไปกว่าพวกเขาก็ยังเป็นมนุษย์ เจ็บปวดเป็น เรื่องของ
พวกเขาเป็นเรื่องที่น่ากลัวและสยดสยองกว่านิยายปีศาจหรือสื่อก
ายที่ไม่มีตัวตนจริง เรื่องที่สยดสยองในโลกล้วนเกิดขึ้นจากน้ำมือ
มนุษย์ธรรมดา ๆ"

CROSSING THE LINES

Refugees make their way across Europe, terrorist attacks dominate headlines, and war rages on in Syria. In this issue, we explore Rotary's long-term response to conflict – the Rotary Peace Centers. Peace fellows are already working on the front lines of the current crisis: Read on to learn their stories and to see how investing in the peace fellowships pays lasting dividends.

POWER UP

Refugees need new job skills. Germany needs tech workers. Peace fellow Anne Kjaer Riechert's coding school is bringing them together

By HEATHER MAHER

The world sees Germany as a country of hope and chances, “German Chancellor Angela Merkel declared last September, as refugees fleeing war and conflict in Syria, Afghanistan, Iraq, and elsewhere were streaming into her country in unprecedented numbers. As of November, 792,000 people had made the journey to Europe by boat since the beginning of 2015, with the majority ending up in Germany. There, they receive food, clothing, medical attention, and shelter while they wait for their claims to be evaluated and the government to decide if they can stay. Watching the crisis unfold in Berlin last year, Anne Kjaer Riechert saw a need and an opportunity. Riechert, originally from Denmark, studied at International Christian University in Japan as a Rotary Peace Fellow in 2010-12 and helped set up Stanford University’s Peace Innovation Lab in Berlin the following year. “What we are trying to do is to bring people working in innovation technology, user interface, start-ups, entrepreneurs – people with a lot of ideas – together with NGOs and people with social cause,” she says. “In April, when the refugee crisis was starting, we did a lot of interviews with refugees and social workers and brainstormed ideas.” One of the projects that resulted was Refugees on Rails.

The name is a twist on Ruby on Rails, a simple coding language used for building websites. In recent years, so many tech companies have launched in Berlin that there aren’t enough coders to meet the demand. When Riechert and two fellow tech entrepreneurs saw that refugees had nothing to occupy their time while they waited for their asylum claims to be processed, they realized that teaching these new arrivals how to code could help solve their industry’s labor issue while giving refugees an in-demand skill that could help their chances of success as they rebuild their lives in a new country.

Refugees on Rails launched a used-laptop donation drive, which brought in hundreds of computers for refugees to learn on. As word of the project spread throughout the start-up community, Riechert says, the enthusiastic response convinced the organizers that their idea should be expanded

to at least three more German cities with large refugee populations.

Last fall, they set up a pilot class to get feedback on what worked and what didn’t, and to find out what skills the students most wanted to learn. The format will combine online educational modules and working groups led by mentors from the city’s start-up scene. Refugees don’t need a tech background to enroll. “It’s enough if you are able to use Facebook and the Internet,” Riechert says. Students will learn to build real websites that address challenges faced by refugees, such as an Arabic-language guide to using public transportation. “We want to be as practical as possible” she explains. “As the end of the program, we want the students to do internships with start-ups or tech companies in Berlin, because it’s really vital for them build a network. If you come as refugee and you don’t have the network, it’s difficult to find a job.”

One of the first refugees to enroll was Muhammed, a 26-year-old from Aleppo, Syria. After graduating with a degree in business administration, in the midst of the war, he fled his home to avoid being conscripted into the Syrian Army. “I had to get out before I was killed or had to kill my people,” he says. He followed his brothers to Europe, and he enrolled in Refugees on Rails last November while waiting for his asylum application to be processed. He believes that knowing how to program will be valuable if he opens a restaurant or decides to apply for a job in the tech industry. Plus, he says, “Refugees on Rails will help us to improve our future and integrate us in the community. I hope we can be useful to our new community so as not to be a burden.”

The project has benefited from the public endorsement of Deutsche Telekom CEO Tim Hottges, a member of the Rotary Club of Bonn-Süd-Bad Godesbert. Hottges praised Refugees on Rails in front of the thousands of participants at Berlin’s Startup Night 2015 and urged people to donate their laptops, saying, “It’s a great innovation; it’s a great attitude as well... I think we should all do something for the people who are coming into our country.”

Helping refugees build successful lives reflects The Rotary Foundation’s mission “to advance world understanding, goodwill, and peace by improving health, supporting education, and reducing poverty,” he told The

Rotarian. “Teaching refugees Ruby on Rails can give them a better basis to care for themselves. ‘More skills, better chances’ is an old saying. If these skills are combined with an ability to network, with determination, and with flexibility, that should result in success... The newcomers could play a vital part in Germany’s and Europe’s economies.”

For Riechert, the project is a natural outgrowth of the values she embraced as a peace fellow. “My world is really not as a Dane, where I’m originally from, but as a global citizen,” says Riechert, who also spent a year Australia as Rotary Youth Exchange student. “And the people who are coming here, who are escaping from terrible situations in their home countries – I feel a great responsibility for taking care of my future friends and colleagues.”

A RADICAL APPROACH

What motivates people in armed groups like ISIS?

Peace fellow Will Plowright asked them

By FRANK BURES

There is a particular sound a gun makes when it’s being shot at you. First you hear the bullet break the sound barrier with a crack. Then you hear the bank of the gun being fired. That is the sound Rotary Peace Fellow Will Plowright heard while in the northern Syrian city of Aleppo in 2013. At the time, the city was divided among the Syrian government, the Free Syrian Army, the Islamic State, the Nusra Front, and a few al-Qaida members.

Plowright was in Aleppo to conduct interviews for his Ph.D. on armed groups and their motives. He found some reliable handlers through journalist contacts and made his way to the city. One day, his handlers drove him to old Aleppo, part of which was controlled by ISIS. There, Plowright sat in a local ISIS center, black flags hanging all around, guns leaning against the walls. For several hours he talked with a commander, a tall bearded, broad-shouldered man in his mid-30s. Together they sat on the floor, drank tea, and ate small snacks. Occasionally the soldiers peppered him with questions about his country, who he was, and what he was doing.

“I met people who took up arms after their family had been killed or sometimes after his family was killed in a bombing, he felt he had no choice but to join the nearest armed group, since no one else was coming to help him,” Plowright says. “We think they’re psychopaths, they’re evil. But people in armed groups, they’re still people, just in horribly, horribly abnormal situations.” For two weeks he made his way around the city from group to group, interviewing leaders of the Free Syrian Army, the Nusra Front, and the former Syrian Islamic Liberation Front before a fragile truce broke down, and the sound of gunfire told him it was time to leave.

By the time he arrived in Syria, Plowright had been traveling for many years, every since he finished high school and left Vancouver, B.C., where he grew up, to travel to England where his parents came from, then to Australia, and on to South America and Africa. “I realized that I was addicted to traveling,” he says. “But the kind of traveling I was doing wasn’t doing anything to address the suffering and poverty I saw in those places. I wanted to keep traveling but also work in a way that was actually productive for people other than myself.”

Plowright went back to school to study political science, then earned a master’s degree in conflict studies from the London School of Economics and Political Science. Meanwhile, he kept traveling and volunteering with organizations such as War Child Holland and the Darfur Australia network. He worked with former child soldiers in Uganda and on HIV / AIDS projects in Swaziland. In Peru, he helped set up a school for street children run by Developing World Connections, a nongovernmental organization founded by several Rotarians.

As he learned to work in the field, Plowright became fascinated by what motivated armed groups, which became the focus of his doctoral work at the University of British Columbia. Over the next few years, he started interviewing the leaders of such groups about their use of child soldiers in Uganda, South Sudan, and other places. In northern Myanmar, he spent several months talking to leaders of the many groups fighting the government: the United Wa State Army, the Shan State Army, the Mon National Liberation Army, the Karen national Liberation Army, and other.

One morning, Plowright arrived at an outpost perched

on a mountainside deep in the rain forest. Across the valley, the government troops were visible. When he walked into the small bamboo structure and sat across from the commander of one group fighting the government, a six-pack of Heineken was put on the table in front of him.

“I said, ‘No thanks. In my country we don’t drink beer in the morning.’ But I could tell my translator didn’t translate that. Then he said to me, ‘I think you should drink it. He’s being very nice to you, because they don’t even drink beer here. They drink local spirits. He went out of his way to get you beer. And it’s not just him. The other guys want to drink. You’re the guest, and in their culture if you’re not drinking then they can’t drink, and this is their day off.’”

So Plowright dutifully reached across the table, thanked the commander, cracked open his beer, and the interview began. As he listened to their side of the story – the group was an ethnic minority persecuted by the government – he began to see the logic to it. “These meetings are interesting,” he says, “because you get to understand people and why they are fighting. They might be doing something you don’t agree with, or that you might not do yourself, but when you hear their story you find that they are often normal people.”

Back in Vancouver, as Plowright assembled his findings, one thing became clear: “Armed groups care very deeply about how they’re portrayed and what people think of them internationally,” he says. “They want to be seen as legitimate. In terms of the use of child soldiers, many armed groups around the world take the issue seriously and are trying to remove child soldiers from their ranks in order to increase their international legitimacy.”

Around the same time, Plowright learned of the Rotary Peace Fellowships and applied. He was accepted, and he spent three months in the summer of 2014 at Chulalongkorn

University in Bangkok, taking classes, meeting other fellows, and learning about peace initiatives across the world. “Being connected to the network of Rotary fellows is amazing,” he says. “Within your own group you get to meet some incredible people, but they also connect you to the network of all the Rotary Peace Fellow.”

Not long after leaving Bangkok, Plowright parlayed his NGO experience into a job at Doctors Without Borders in Afghanistan, where he ran a training program at an 800-person hospital in Helmand province. Last November, he returned to Chulalongkorn for the peace program’s 10th anniversary. There, he spoke to other Rotary fellow about his research on what leads people to join armed groups.

“When you use a term like radicalization, it’s connected to the idea of being brainwashed, like someone else has tricked that person and made them think these radical, crazy things,” Plowright says. “But what usually happens is that the person comes to believe those things for reasons that from their point of view are pretty rational.” In most conflicts, he says, it’s rare to meet people who are forced to fight or who are fighting purely for material gain. That’s why peace talks are so complicated: They must offer the different groups a space in which their grievances are addressed. Seeing things from the other side is key not only to researching conflicts, but to ending them as well. This is a line Plowright has walked often.

“It’s a little nerve-wracking when you’re interviewing people who others have accused of being war criminals,” he says. “But a lot of them have tragic stories. Some lost their whole family to their government. It’s hard to hear someone’s story like that, even if you don’t support the group they’re fighting for. They’re still human. They still suffer. In a lot of ways that’s the scarier part, because there aren’t monsters and bogeymen in the world. It’s normal people who do these horrible things.”

At a Glance

District	3330	3340	3350	3360	รวม
Member	2,683	1,527	2,824	1,513	8,547
Club	103	59	104	68	334

จับตาสมาชิก ข้อมูล : Rotary.org (15 พ.ย. 58)

การประชุมใหญ่โรตารีสากล

อน.ศรีฟ้า ศิริอุดมเศรษฐ - สร.กรุงเทพธนาคม/แปล

ธรรมชาติของโซล

ในระหว่างที่คุณไปประชุมใหญ่โรตารีสากลปี 2559 ตั้งแต่ วันที่ 28 พฤษภาคม - 1 มิถุนายน คุณอาจคิดว่ามันเป็นเรื่องยากที่จะหาพื้นที่สีเขียวใน

กรุงโซล เพราะมีจำนวนคนกว่า 25 ล้านคนที่อาศัยอยู่ในและรอบ ๆ กรุงโซล แต่ชาวเกาหลีเป็นคนที่รักธรรมชาติและพวกเขาก็มีวิธีการต่างๆ เพื่อหนีจากป่าคอนกรีตไปเดินทางไกล, ปั่นจักรยาน, วัยน้ำ และเล่นเรือ

แม่น้ำฮันกว้างใหญ่ซึ่งไหลผ่านกรุงโซลทำให้ทุกคนสามารถเข้าถึงการพักผ่อนได้ง่ายๆ ไม่ว่าจะเป็นการชี่กรยานไปตามเส้นทางที่โอบแม่น้ำ หรือจะขึ้นเรือข้ามฟาก หรือเช่าเรือเพื่อทัศนอารแบบสบายๆ สวนสาธารณะที่เรียงรายตามริมฝั่งแม่น้ำฮันซึ่งมีทั้งสวนแบบตกแต่งอย่างสวยงามจนถึงป่าชายเลน เต็มไปด้วยทัศนียภาพที่งดงามของแม่น้ำและแนวขอบฟ้าสำหรับชิ้นงานที่มีค่าทางประวัติศาสตร์ ก็ต้องไปเที่ยวภูเขาบุกักซาน (Bugaksan Mountain) ซึ่งอยู่ด้านหลังที่พักของประธานาธิบดี เรียกว่า “บ้านสีฟ้า” (Blue House) เส้นทางนี้ได้ถูกปิดเป็นเวลา 40 ปีหลังจากที่หน่วยคอมมานโดเกาหลีเหนือปืนขึ้นไปบนภูเขาเพื่อพยายามจะลอบสังหารประธานาธิบดีเกาหลีใต้ และมาเปิดอีกครั้งในปี 2549

อุทยานโอลิมปิกโซลยังคงเป็นจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยวยอดนิยม อุทยานนี้ไม่ใช่สวนสาธารณะขนาดเล็กในเมือง แต่มันมีสนามกีฬาพร้อมอัฒจันทร์ถึงหกแห่ง และมีพื้นที่ป่าใหญ่มาก มีสวนแสดงงานศิลปะกลางแจ้งที่มีรูปปั้นมากกว่า 200 ชิ้น

หากคุณเดินทางไปกับเด็กๆ ก็ให้แวะที่แกรนด์พาร์คสวนสาธารณะของเด็กในกรุงโซล ซึ่งมีสวนสัตว์, สวนพฤกษศาสตร์, สนามเด็กเล่นน้ำ, น้ำพุดนตรี และสวนสนุก - ทุกอย่างเพื่อให้เด็กสนุกได้ทั้งวัน

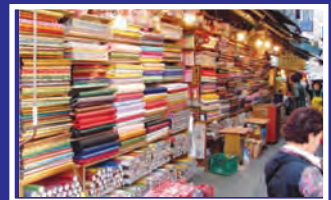
ชื้อบองทีระลิก

หากคุณกำลังจะไปกรุงโซล เพื่อประชุมใหญ่โรตารีสากล 2016 ระหว่างวันที่ 28 พฤษภาคม - 1 มิถุนายน คุณอาจจะอยากได้ของที่ระลึกไปฝากคนบางคนที่บ้าน

คุณควรจะไปเริ่มต้นที่ตลาดนัดแดมุนซึ่งเป็นตลาดเก่าแก่กลางใจเมืองที่มีพวกพ่อค้าส่งเสียงตะโกนและทูบโตะเพื่อเรียกร้องความสนใจจากคุณ คุณจะเห็นของที่ระลึกมากมายกับหน้ากานักกร้อไซ (Psy) ถูเจ้าโอบามาและเสื้อกันหนาวสุนัข ถ้าคุณพอใจจะชื้อบปั้งทั้งคืน ให้ไปตลาดตงแดมุน

(Dongdaemun Market)

ที่นี่มีร้านค้าเปิดจนถึงตี 5 ตลาดตงแดมุนประกอบทั้งสรรพสินค้าขนาดใหญ่หลายแห่งและคนขายหาบเร่เรียง

เป็นแถวซึ่งขายเสื้อผ้าส่วนใหญ่ ถ้าคุณชื้อชื้อของในตลาดมืดที่นี่คือที่ที่เหมาะสมทีเดียว

หากจะเดินชื้อบปั้งแบบไม่ค่อยวุ่นวาย ลองไปที่กาโรซูกิล (Garosugi) ย่านที่เต็มไปด้วยร้านเสื้อผ้าแฟชั่นทั้งผลิตเองและแบรนด์ต่างประเทศ เมื่อคุณเมื่อยเท้าอยากพักให้ไปแวะพักที่ร้านอาหารยอดนิยมในย่านกาโรซูกิล ร้านใดร้านหนึ่ง

ย่านชื้อบปั้งของเมียงดงเป็นที่รู้จักกันดีในเรื่องเครื่องสำอางเกาหลี ที่มีแนวโน้มว่ากำลังขยายไปทั่วโลก ถ้าอยากจะทำแบบที่ชาวเกาหลีทำ ก็ให้ลองสิ่งใหม่ ๆ อย่างกลัวเรื่องส่วนผสมแปลกๆ ในเครื่องสำอาง (เช่น เมื่อก่อนหอยทาก หรือพิษผึ้ง อะไรก็ได้?)

เกาหลีเป็นที่รู้จักกันว่าเป็นสวรรค์แห่งเทคโนโลยีขั้นสูง และถ้าคุณต้องการจะจดจำกรุงโซลด้วยของที่ระลึกประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ก็ให้แวะไปที่ตลาดอิเล็กทรอนิกส์ยงซัน (Yongsan Market) ที่ยงซันมีหลายตึกที่ขายเครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์ต่อพ่วง, ซอฟแวร์, กล้องถ่ายรูป, โทรศัพท์มือถือ, เครื่องเสียงและเครื่องใช้ไฟฟ้า

รายงานโดยซูชีมะ

ลงทะเบียนเข้าประชุมใหญ่โรตารีสากลที่กรุงโซลที่ www.riconvention.org.

สโมสรโรตารีพระปฐมเจดีย์ร่วมกับสมาคมสตรีนครปฐมจัดทำโครงการ "โรตารีพระปฐมเจดีย์ ร่วมใจสมาคมสตรี สมทบทุนเครื่องฟัดตัดดวงตา เท็ดไถ้องคร้าซัน" ให้กับโรงพยาบาลศูนย์นครปฐม

สโมสรโรตารีภูเก็ตร่วมกับเครื่องสำอางค์ Victoria Jackson จัดอบรมการแต่งหน้าขั้นพื้นฐานให้กับผู้สนใจทั่วไป ณ โรงเรียนสตรีภูเก็ต โดยมุ่งหวังให้ผู้เข้ารับการอบรมสามารถนำไปใช้เสริมสร้างบุคลิกภาพของตน ซึ่งได้รับความสนใจเป็นอย่างมากจนห้องที่จัดเตรียมไว้แน่นไปจนดตา

สโมสรโรตารีพรหมเทพภูเก็ตและชุมชนโรตารีป่าคลอกภูเก็ต ร่วมจัดโครงการปลูกต้นไม้และโครงการเลี้ยงอาหารคนชรา ณ ศูนย์พัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุจังหวัดภูเก็ต (บ้านพักคนชราป่าคลอก)

สโมสรโรตารี E-Club ภาค3340 มอบหนังสือและชั้นวาง ในโครงการห้องสมุดเพื่อเด็ก ณ โรงเรียนวัดตกพรม จ.จันทบุรี

สโมสรโรตารีบ้านโป่งและสภาวิชาชีพร่วมรับบริจาคโลหิต ณ โรงเรียนรัตนราษฎร์บำรุง จ.ราชบุรี

สโมสรโรตารีมิตรภาพขอนแก่น มอบเครื่องฟอกไตให้กับโรงพยาบาลศรีนครินทร์ จ.ขอนแก่น เพื่อเป็นประโยชน์กับผู้ป่วยโรคไต

Rotary on Day ภาค 3350 นำโดยสโมสรโรตารีในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4 สโมสรและสโมสรโรตารีพระนคร แจกแว่นตาผู้สูงอายุให้กับประชาชนในพื้นที่ ณ อำเภอบางบาล จ.พระนครศรีอยุธยา

Rotary on Day ภาค 3350 นำโดยสโมสรโรตารีในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา 4 สโมสรและสโมสรโรตารีพระนคร แจกแว่นตาผู้สูงอายุให้กับประชาชนในพื้นที่ ณ อำเภอบางบาล จ.พระนครศรีอยุธยา

อีกหนึ่งความภูมิใจของสโมสรโรตารีอุตรดิตถ์ร่วมกับสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข, RICD Wheelchair Project, ศูนย์อำนวยการบริหารจังหวัดชายแดนภาคใต้, ศูนย์สุขภาพจิตที่ 12 และศูนย์แพทย์ทหารบก จังหวัดชายแดนภาคใต้ มอบอุปกรณ์การแพทย์พระราชนานในพระนามาภิไธยสมเด็จพระเทพรัตนสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ให้กับเด็กและผู้พิการที่จังหวัดนราธิวาส

สโมสรโรตารีเชียงใหม่สันทราษฎร์และสโมสรโรตารีในจังหวัดเชียงใหม่ภาค 3360 เข้าร่วมกับสโมสรโรตารีธนบุรี-ตะวันตกมอบจักรยานให้เด็กๆ ที่ศูนย์ธรรมจาริก บ้านต้นลุง อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่

สโมสรโรตารีชาณุวรลักษบุรี ร่วมกับ สโมสรโรตารีอุตรดิตถ์ โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และ RICD Wheelchair Project มอบ Wheelchair ณ ศาลาประชาคมศาลเจ้าพ่อจอมทอง จ.กำแพงเพชร

การคัดเลือกผู้ว่าการภาค โดยวิธีลงคะแนนทางไปรษณีย์

(Selection Through Ballot-by-Mail of Governor)

ชำนาญ จันทร์เรือง

อดีตผู้ว่าการภาค ๓๓๖๐ โรตารีสากล ปี ๒๐๑๑ - ๒๐๑๒

“มุมมองโรตารี” ตอนนี้สืบเนื่องมาจากบทความก่อนหน้านี้ที่ผมได้เคยเสนอเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกผู้ว่าการภาคโนมินีซึ่งมีอยู่ 3 วิธี คือ (1) โดยคณะกรรมการเสนอชื่อ (Nominating Committee) (2) โดยการลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ (Selection Through Ballot-by-Mail of Governor) และ (3) โดยการลงคะแนนในที่ประชุมใหญ่ภาค (District Conference) ไปแล้ว “มุมมองโรตารี” ตอนนี้จะขออนุญาตขอยกของโรตารีสากล (RI Bylaws) ที่เกี่ยวกับการลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์มาเสนอต่อมวลมิตรโรตารีเรียนเพื่อเป็นข้อมูล หากมีโอกาสก็จะได้อธิบายวิธีอื่นต่อไป ดังนี้ครับ

13.030.1. กระบวนการ (Procedure)

ผู้ว่าการภาคจะส่งจดหมายไปยังเลขานุการสโมสรของทุกสโมสรในภาคเพื่อแจ้งอย่างเป็นทางการให้เสนอชื่อผู้ที่สมควรเป็นผู้ว่าการภาค ซึ่งการเสนอชื่อจะต้องจัดทำและลงนามโดยนายกสโมสรและเลขานุการสโมสร สโมสรจะเสนอชื่อสมาชิกของสโมสรตนเองได้เพียงรายชื่อกับเดียว การเสนอชื่อจะถูกส่งถึงมือผู้ว่าการภาคก่อนถึงวันที่ผู้ว่าการภาคกำหนดขึ้น โดยมีกำหนดอย่างน้อยหนึ่งเดือนหลังจากที่มีการแจ้งให้เสนอชื่อ หากมีการเสนอชื่อจากสโมสรเพียงรายชื่อกับเดียวก็ไม่ต้องจัดให้มีการลงคะแนนฯ (The governor shall mail to the secretary of every club in the district an official call for nominations for governor. All nominations must be made in writing and signed by the president and secretary of the club. A club may suggest only one of its own members as a candidate for governor-nominee. Nominations must be in the hands of the governor by a date fixed by the governor. Such date shall be at least one month after the call for such nominations. No ballot shall be required and the governor shall declare such candidate to be the governor-nominee where only one candidate is suggested by a club.)

13.030.2. กรณีมีการเสนอชื่อ 2 รายหรือมากกว่า (Club Nomination of Two or More Candidates)

หากภาคใดมีการเสนอ 2 รายหรือมากกว่า ผู้ว่าการภาคจะต้องแจ้ง

ไปยังสโมสรต่างๆภายในภาคถึงชื่อและคุณสมบัติของผู้สมัครแต่ละราย และผู้สมัครแต่ละรายจะถูกคัดเลือกโดยวิธีการลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ (Where there are two or more candidates, the governor shall notify all clubs in the district of the name and qualifications of each such candidate and that all such candidates for governor-nominee will be selected through a ballot-by-mail.)

13.040. หลักเกณฑ์ การลงคะแนนฯ (Ballot-by-Mail Specifications)

ผู้ว่าการภาคจะต้องจัดเตรียมใบลงคะแนน 1 ใบ ต่อ 1 สโมสร โดยระบุรายชื่อที่ถูกเสนอจากกรรมการเสนอชื่อ (กรณีเป็นการทำพิสูจน์หรือchallenge-ชำนาญ) และรายชื่อที่ถูกเสนอจากผู้ว่าการภาคโดยเรียงตามลำดับตัวอักษร หากมีผู้สมัครมากกว่า 2 รายให้ใช้วิธีตามระบบการโอนคะแนนเสียง (the single transferable ballot system) ผู้ว่าการภาคจะจัดส่งใบลงคะแนนที่ลงชื่อโดยคณะกรรมการจัดการลงคะแนน (balloting committee) ทุกคนและคำอธิบายวิธีการลงคะแนนไปยังทุกสโมสรทางไปรษณีย์และใบลงคะแนนที่ลงคะแนนแล้วจะถูกส่งกลับมายังผู้ว่าการภาคภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งจะต้องไม่น้อยกว่า 15 วันและไม่มากกว่า 30 วันนับตั้งแต่วันที่ผู้ว่าการภาคส่งออกไปทางไปรษณีย์ (The governor shall prepare one ballot for each club, giving the name of any candidate selected by the district nominating committee. The ballot shall then list in alphabetical order the names of any candidates received by the governor. Where there are more than two candidates, balloting shall be by the single transferable ballot system. The governor shall mail a copy of said ballot signed by all members of the balloting committee to each club with instructions that the completed ballot be returned to and received by the governor. The ballots shall be returned by a date fixed by the governor. Such date shall be no less than 15 days or more than 30 days following the date of the governor's mailing of the ballots to the clubs.)

13.040.1. การลงคะแนนของสโมสร (Club Voting)

แต่ละสโมสรจะมีคะแนนเสียงอย่างน้อยหนึ่งเสียง สำหรับสโมสรที่มีสมาชิกมากกว่า 25 คนจะมีเสียงเพิ่มอีก 1 เสียงเมื่อมีจำนวนมากกว่าอีกครั้งหนึ่งของจำนวนที่เพิ่มในทุกๆ 25 คนที่เพิ่มขึ้น โดยถือตามจำนวนรายงานครึ่งปี (semiannual report) ล่าสุดในขณะที่มีการลงคะแนน อย่างไรก็ตามสโมสรที่ถูกแขวนสมาชิกภาพโดยคณะกรรมการบริหารโรตารีสากลจะไม่มีสิทธิในการลงคะแนน ถ้าสโมสรใดมีสิทธิในการลงคะแนนมากกว่าหนึ่งเสียง สโมสรจะต้องลงคะแนนให้ผู้สมัครรายเดียวกันเท่านั้น รายชื่อผู้สมัครที่ถูกเลือกโดยสโมสรจะถูกลงนามรับรองโดยเลขานุการสโมสรและนายกสโมสรแล้วจึงจะส่งให้ผู้ว่าการภาคด้วยการปิดผนึกซองอย่างเรียบร้อย (Each club shall be entitled to at least one vote. Any club with a membership of more than 25 shall be entitled to one additional vote for

each additional 25, or major fraction thereof, of its members. Such membership shall be determined by the number of members in the club as of the date of the most recent semiannual payment preceding the date on which the vote is to be held. However, any club whose membership in RI has been suspended by the board shall not be entitled to participate in the voting. If a club is entitled to cast more than one vote, the club shall cast all votes for the same candidate. The name of the candidate for whom the club has cast its vote(s) shall be verified by the secretary and president of the club and forwarded to the governor in a sealed envelope provided therefor.)

13.040.2.คณะกรรมการจัดการลงคะแนนฯ (Balloting Committee)

ผู้ว่าการภาคจะต้องจัดการและประกาศสถานที่ วันที่และเวลาที่จะมีการนับคะแนนพร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการจำนวน 3 คนเพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการให้ถูกต้องซึ่งรวมถึงการนับคะแนนใบลงคะแนนที่ได้รับการรับรองว่าถูกต้องจะถูกจัดเก็บแยกต่างหากจากสถานที่ที่จะนับคะแนน โดยคณะกรรมการจะให้ใบลงคะแนนอยู่ในที่ปลอดภัยและเป็นความลับ อีกทั้งยังต้องจัดให้ผู้สมัครหรือผู้แทนผู้สมัครสามารถสังเกตการณ์การนับคะแนนได้ โดยซองที่บรรจุใบลงคะแนนจะถูกเปิดต่อหน้าผู้สมัครหรือผู้แทนที่มาสังเกตการณ์การนับคะแนน (The governor shall determine and announce the place, date, and time for counting of ballots and shall appoint a committee of three members to arrange a place and otherwise take charge of validating and counting the ballots. Validation of ballots shall be undertaken separately from the counting of the ballots. The committee shall make other arrangements to safeguard the secrecy of the ballots as necessary. Arrangements shall be made so that candidates or a representative of each of them may be present to observe the counting of the ballots. All sealed envelopes containing the ballots from each club shall be opened in the presence of the candidates or their representatives.)

13.040.3.เสียงข้างมากหรือกรณีที่เสียงที่ใกล้เคียงกัน (Majority or Tie Vote)

ผู้สมัครที่ได้เสียงข้างมากจะถูกประกาศให้เป็นผู้ว่าการภาคโนมินี แต่ถ้าเกิดมีผู้สมัครสองรายได้เสียงเกิน 50 เปอร์เซ็นต์ (ซึ่งเกิดขึ้นได้ เพราะเป็นการใช้ระบบการถ่ายโอนคะแนนเสียงของผู้ที่ถูกคัดออก กรณีที่มีผู้สมัครมากกว่า 2 ราย – ชานาญ) หากรายหนึ่งเป็นผู้ที่ถูกเสนอชื่อโดยคณะกรรมการเสนอชื่อฯ (แล้วมีการทำพิสูจน์หรือchallenge) ให้ถือว่าผู้ที่ถูกเสนอชื่อโดยคณะกรรมการเสนอชื่อฯ เป็นผู้ว่าการภาคโนมินี แต่ถ้าไม่ได้มาจากคณะกรรมการเสนอชื่อเลยผู้ว่าการภาคจะเป็นผู้เลือกเอารายใดรายหนึ่ง (The candidate receiving a majority of the votes cast shall be declared governor-nominee for

that district. If two candidates each receive 50 percent of the votes in an election and one of the candidates is the nominee of the nominating committee, the nominee of the nominating committee shall be declared the governor-nominee. If neither of the candidates is the nominee of the nominating committee, the governor shall select one of the candidates as the governor-nominee.)

13.040.4.การรายงานผลของคณะกรรมการจัดการลงคะแนน (Report of Balloting Committee)

คณะกรรมการจัดการลงคะแนนฯจะต้องพร้อมรายงานผลการลงคะแนนต่อผู้ว่าการภาคทันทีที่ทราบผลการลงคะแนน โดยรายงานจะต้องระบุถึงจำนวนคะแนนของผู้สมัครแต่ละราย ซึ่งผู้ว่าการภาคก็ต้องพร้อมที่จะแจ้งผลการลงคะแนนต่อผู้สมัครฯเช่นกัน คณะกรรมการจัดการลงคะแนนฯจะต้องเก็บรักษา ใบลงคะแนนทั้งหมดเป็นเวลา 15 วันนับแต่ผู้ว่าการภาคแจ้งผลไปยังผู้สมัคร ซึ่งใบลงคะแนนทั้งหมดต้องพร้อมที่จะถูกเปิดเผยต่อการตรวจสอบของผู้แทนของแต่ละสโมสรในช่วงระยะเวลาดังกล่าว ประธานคณะกรรมการฯจะต้องประกาศว่าจะมีการทำลายบัตรลงคะแนนทั้งหมดเมื่อล่วงพ้นระยะเวลา 15 วันนั้นไปแล้ว (The balloting committee shall promptly report the results of the ballot to the governor as soon as a candidate receives a majority vote. The report shall contain the number of the votes cast for each candidate. The governor shall promptly notify the candidates of the results of the ballot. The balloting committee shall retain all ballots cast for a period of 15 days following the governor's notification to the candidates. Such ballots shall be open to inspection by a representative of any club during such period. The chairman of said committee shall destroy such ballots following the 15-day period.)

13.050. การรับรองการเป็นผู้ว่าการภาคโนมินี (Certification of Governor-nominee)

ผู้ว่าการภาคจะต้องส่งรายชื่อผู้ว่าการภาคโนมินีไปยังเลขาธิการโรตารีสากลภายใน 10 วันหลังจากที่มีการประกาศผลการเป็นผู้ว่าการภาคโนมินี (The governor shall certify the name of the governor-nominee to the general secretary within ten days after such nominee has been declared the nominee.) จากที่กล่าวมาทั้งหมดดูเหมือนจะยุ่งยากกับเราที่คุ้นชินกับระบบการคัดเลือกโดยวิธีการเสนอชื่อโดยคณะกรรมการฯมาโดยตลอด แต่แท้จริงไม่ได้ยุ่งยากเกินกว่าความเข้าใจแต่อย่างใด อาจจะขลุกขลักบ้างในตอนแรก แต่อีกสักพักก็จะคุ้นเคยและจะมีความเป็นส่วนร่วมของแต่ละสโมสรมากขึ้น ซึ่งผมเชื่อว่าจะทำให้การดำเนินงานของโรตารีเรามีประสิทธิภาพมากขึ้น

...ไม่ลองไม่รู้ใช้ไหมครับ...

เรื่องราวดี ๆ โรตารีรอบโลก

อน.อาสา ศาสติคุปต์ สร.ศรีธรรมมาโสกราช / แปล

(1) สหราชอาณาจักร

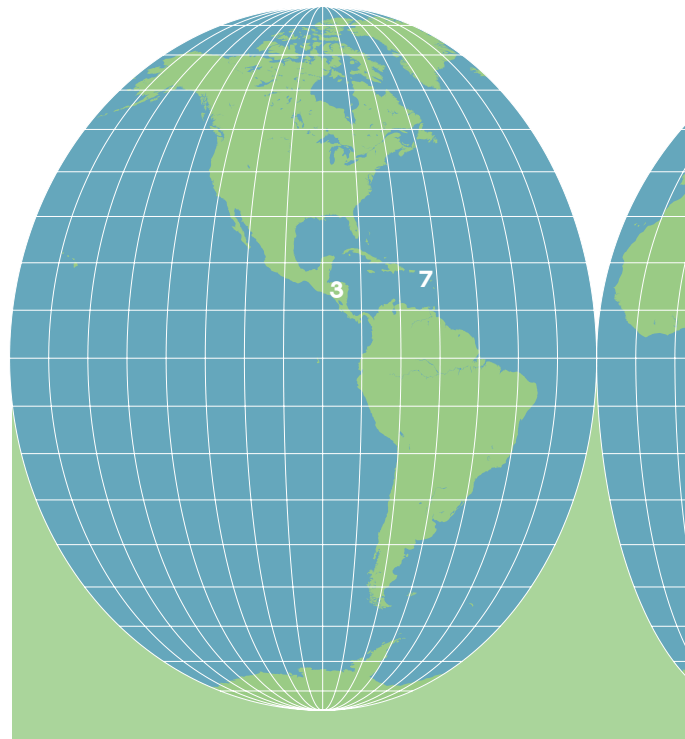
หลังจากพบเห็นหุ่นยี่ราฟทำจากระดาษแข็งสูง 5 ฟุตในร้านขายสก๊อต John Le Rossignol จากสโมสรโรตารี Horsham ประเทศอังกฤษทราบว่าสามารถซื้อได้ในราคาตัวละ 150 ดอลลาร์ เมื่อเทียบกับหุ่นคอนกรีตและเรซินในสวนสัตว์ในเมืองใหญ่จะมีราคาสูงกว่านี้มาก Le Rossignol กับสโมสรของเขาเกิดแรงบันดาลใจจัดงานนานสองสัปดาห์โดยใช้ยี่ราฟในปี 2013 ผู้สนับสนุนได้ซื้อสัตว์ 51 ตัว มีนักเรียนและอาสาสมัครมาช่วยตกแต่งพวกมัน ซึ่งหาเงินได้กว่า 30,000 ดอลลาร์ให้กับองค์กรการกุศลในท้องถิ่นประมาณ 40 แห่ง

ผู้นำของเมืองที่มีประชากรประมาณ 50,000 คนได้กระตุ้นให้สโมสร Horsham ทำกิจกรรมแบบนี้ซ้ำอีก ครั้งนี้เป็นฝูงช้างกระดาษมาเซ่ 187 ตัว ส่วนใหญ่สูงไม่ถึง 2 ฟุต บน “เส้นทางช้างมหัศจรรย์” เหล่าผู้มีชื่อเสียงเช่นซิลปินไวลด์ไลฟ์ Pollyanna Pickering และดาวตลก Vic Reeves ได้ตกแต่งช้างเพื่อช่วยองค์กรการกุศลท้องถิ่นเพื่อสัตว์ป่าชื่อ Born Free Foundation (เป็นผู้รับผลประโยชน์หลักของช้างมหัศจรรย์) ขณะที่นักกีฬาและนักแสดง รวมถึง Julie Walters จากภาพยนตร์ชุด Harry Potter ได้เซ็นชื่อลงในตัวอื่นๆ จากปลายกรกฎาคมถึงเดือนสิงหาคมเป็นเวลาห้าสัปดาห์ที่เจ้าพลายได้ถูกแบ่งออกไปยัง “เส้นทางซาฟารี” หลัก 3 สาย จำหน่ายในเมือง Horsham และใกล้เคียง การขายช้างที่ยังไม่ประดับและสินค้าต่างๆ รวมถึงตุ๊กตาสัตว์และแผนที่เส้นทางทำกำไรได้กว่า 30,000 ดอลลาร์ Le Rossignol หวังว่าเงินจำนวนนี้จะเพิ่มขึ้นผ่านการประมูลในปลายปีเพื่อช่วยองค์กรการกุศล 65 แห่งและเมืองครรรวม 135 แห่งที่มีส่วนร่วม ส่วนของ Born Free จะช่วยให้อุทธรณ์ในการก่อสร้างที่ลี้ภัยสำหรับช้างใน Tuscany ประเทศอิตาลี – รายงานโดย Brad Webber

(2) อุกันดา

โรแทเรียนจากอุกันดาและมลรัฐแคลิฟอร์เนียโดยการนำของสโมสรโรตารี Kampala-North และ Torrey Pines (La Jolla) ได้อุปถัมภ์ชุมชน Nkondo โดยใช้ทุน Global Grant มูลค่า 114,500 ดอลลาร์ที่ครอบคลุมจุดเน้นของโรตารีถึงสี่ในห้า ทีมฝึกวิชาชีพ (VCC) เน้นเรื่องก๊วยมขนาดจิ๋วและการทำเกษตรกรรม ขณะที่โรแทเรียนได้จัดทำห้องสมุดและห้องคอมพิวเตอร์พร้อมพัดลมในโรงเรียนกัณดาร และเปิดคลินิกสุขภาพที่ปีติมานานขึ้นมาใหม่ โครงการตามลำดับเหล่านี้เป็นส่วนหนึ่งของโครงการใหญ่ที่ครอบคลุมอย่างกว้างขวาง Francis Tusubira จากสโมสรโรตารี Kampala-North กล่าวว่า “เห็นได้ชัดว่าเมื่อคุณพูดถึงความจนมันจะต้องเป็นโครงการแบบเบ็ดเสร็จ” Tusubira กล่าวว่า “เริ่มทำสิ่งต่างๆ ก่อน เมื่อพวกเขาตระหนักถึงความสามารถของเขาที่จะพิชิตความท้าทาย พวกเขาก็เริ่มกระตือรือร้นมากขึ้นที่จะทำได้ในสิ่งที่พวกเขาเองต้องการ”

(3) ฮอนดูรัส

ในช่วงฝนตกหนัก เนื่องจากประตูหน้าต่างถูกปลวกกินและหลังคาเป็นรูพรุน โรงเรียน Escuela Rural Mixta Ramón Rosa ที่มีสามห้องเรียนใน Coa Abajo มักต้องส่งนักเรียน 32 คนและเด็กปฐมวัยอีกแปดคนไปยังอาคารใกล้เคียง สโมสรโรตารี Villa Real de Tegucigalpa ใช้ทุนสโมสร 1,000 ดอลลาร์และทุนสนับสนุนอีก 5,000 ดอลลาร์จากภาค 4250 (เบลิซ กัวเตมาลา และฮอนดูรัส) ทำการตกแต่งปรับปรุงโรงเรียนและเปลี่ยนโต๊ะเรียน 40 ตัวในปี 2014 สมาชิกสโมสรราวครึ่งหนึ่ง(ตอนนั้นมี 17 คน)ได้ไปเยี่ยมไซต์งานเป็นประจำ และได้ปลูกระดุมชุมชน 70 หลังคาเรือนในท้องถิ่นมาช่วยก่อสร้างสโมสรยังสนับสนุนช่วยเหลือโรงเรียนต่อไปอีกด้วยด้วยการเชิญผู้อำนวยการและครูของโรงเรียนมาเข้ารับการอบรมสัมมนา 2 วันเกี่ยวกับการวัดกรรมการสอน และได้บริจาคอุปกรณ์ในชั้นเรียนอีกด้วย

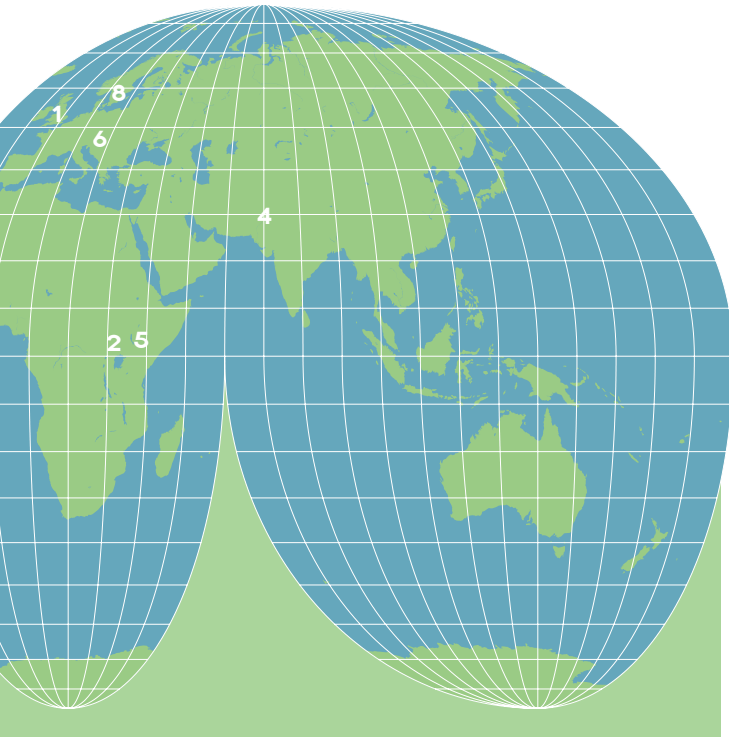
(4) ปากีสถาน

โรแทเรียนในปากีสถานใช้การแข่งขันเพาะกายสนับสนุนการกวาดล้างโปลิโอ โดยรับสมัครนักเพาะกาย 20 คนมาร่วมแข่งขันแบบฉันทมิตร และเปิดให้ชมฟรีเมื่อเดือนมิถุนายนในเมือง Rahim Yar Khan มีผู้เข้าชมกว่า 200 คน ซึ่งได้เรียนรู้เกี่ยวกับความพยายามของโรตารีที่จะกวาดล้างโปลิโอและรับเสื้อ หมวกและสิ่งของที่ระลึก การแข่งขันจัดขึ้นโดยความร่วมมือระหว่าง District Bar Association Rahim Yar Khan และ Ironman Gym-2 สโมสรโรตารี Rahim Yar Khan Rohi มักริเริ่มทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับกีฬาเพื่อประชาสัมพันธ์การเฝ้าระวังโรคโปลิโอ Muhammad Mumtaz Baig สมาชิกสโมสรโรตารี สมาชิกคณะกรรมการ

WORLD ROUNDUP

Rotary news in brief
from around
the globe

PolioPlus ปากีสถานแห่งชาติ และผู้จัดการแข่งขันเพาะกายอียิปต์

(5) เคนยา

การเผชิญหน้ากับสิงโต ยีราฟ ช้าง เสือ ดาว และแรดนั้นพบได้ยากสำหรับนักท่องเที่ยวชาวปารีส แม้กระทั่งชาวเคนยาเองไม่เคยเห็นวีแววของสัตว์เหล่านี้ท่องไปตามป่าสงวนของประเทศเนื่องจากราคาเข้าชมที่แพงลิ่ว “สัตว์เหล่านี้เคยตระเวนไปทั่วทุกที่ แต่เนื่องจากประชากรที่เพิ่มขึ้นและความต้องการเนื้อสัตว์ป่า พวกมันเริ่มลดน้อยลง” เพรสตัน มูตินดา โกดีชาวปารีสใน Kangundo ซึ่งอยู่ห่างจากไนโรบีไปทางตะวันออก 45 ไมล์กล่าว

จากแรงคล้อยและการสนับสนุนของสโมสรโรตารี Troy ในมลรัฐโอไฮโอ มูตินดาได้ก่อตั้งศูนย์สัตว์ป่าขนาด 2 เอเคอร์ของเขาเองขึ้นมาในปี 2004 ศูนย์ศึกษาสัตว์ป่ามูตินดาเลียนแบบงานของศูนย์ธรรมชาติบรีคเนอร์ใกล้ๆ เมืองทรอย ซึ่งในปี 2001 มูตินดาเคยทำงานที่นั่นจากทุนมิตรภาพของสโมสรโรตารีทรอยเป็นเวลา 3 เดือน ศูนย์ของมูตินดาได้รับทุนกว่า 40,000 ดอลลาร์จากสโมสรทรอยสำหรับการก่อสร้างอุปกรณ์ และการขยายการศึกษาให้กว้างขวางขึ้น

แต่ละปีมีคนเกือบ 20,000 คนเข้าเยี่ยมชมศูนย์ฯ ซึ่งพวกเขาสามารถชมวีดิโอของสัตว์รวมทั้งแมวขนาดใหญ่ที่สตาฟไว้ “คนแถวบ้านเราไม่มีปัญหาเดินทางไปสวนมาไซ-เซเรงเกตีเพื่อชมสัตว์เหล่านี้ พวกเขาชมได้แต่ในวีดิโอ” มูตินดากล่าว “คุณจะไม่ประหลาดใจเมื่อเห็นปฏิกิริยาของเด็กๆ เมื่อพวกเขาเห็นสิงโตเป็นครั้งแรก” เขากล่าว แม้จะเป็นสัตว์ที่สตาฟไว้ก็ตาม

(6) อังกฤษ

เมื่อเดือนมิถุนายนที่แล้ว โรตารี 21 ภาคคัดเลือกคนหนุ่มสาว 21 คนไปรวมตัวกันทางใต้ของประเทศอังกฤษเพื่อร่วมโครงการชิม

ซึ่งจัดโดยสโมสรโรตารี Szekszárd ตั้งค่านานหนึ่งสัปดาห์นี้เป็นงานที่สโมสรจัดประจำปีเป็นปีที่สาม โดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง เยาวชนอายุ 15 ถึง 22

จากสเปน ไต้หวัน ไชยแลนด์ ตุรกี และอื่นๆ ได้เพิ่มทักษะเกี่ยวกับม้าเช่นขี่ม้ากระโดด ขี่รถเทียมม้าและเหยียวย่าง “ขณะที่ผู้เข้าร่วมเรียนรู้การขี่ม้าพวกเขายังได้ฝึกนิสัยและเชื่อมสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเรียนรู้เกี่ยวกับการต้อนรับ วัฒนธรรมและสถานที่ท่องเที่ยวอันลือชื่อของฮังการี” Pál Szrnka นายกรับเลือกของสโมสรกล่าว

(7) เซนต์คิตส์และเนวิส

กว่าทศวรรษที่สโมสรโรตารี Liamuiga (St. Kitts) ได้รำลึกถึงวันวิบุรุษแห่งชาติโดยการเลี้ยงผู้อยู่บ้านคนชรา Saddlers' Home for the Elderly ด้วยอาหารที่เตรียมมากจากบ้านเป็นอย่างดี ผู้อาวุโสหลายสิบท่านผลัดกันเล่าเรื่องให้ผู้มาเยี่ยมวัยเยาว์ฟัง ผู้เขี่ยยังได้นำเอา “วีดิทัศน์แบบดั้งเดิม” มาเดินกับกล่องเหล็ก Tuffida Stewartนายกสโมสรกล่าว นายกยังเล่าอีกว่า การน้อมคารวะผู้อาวุโส ซึ่งหลายปีที่ผ่านมามีจัดพร้อมกับการบริจาคเตา เครื่องซักผ้า หม้อแปลงโทรทัศน์ ผ้าเช็ดตัว และผ้าปูที่นอน เหมาะกับวันหยุดที่เฉลิมฉลองความสำเร็จของผู้บุกเบิกประเทศแถบแคริบเบียน นอกจากนี้ยังมีโรทาแครทเทอร์เข้าร่วมงานฉลองด้วย

(8) สวีเดน

สโมสรโรตารี Tanum เป็นผู้สนับสนุนรายแรกของโกลาส สัตยาธิ นักกิจกรรมชาวอินเดียซึ่งได้รับรางวัลเนเบลสาขาสันติภาพปี 2014 ร่วมกับ มาลา

ลา ยูชาฟไซ ลิปปิกอน โรแทเรียน Krister Jansson และคู่สมรส Nina ได้แนะนำให้สโมสรรู้จักกับ โกลาส สัตยาธิ และอาศรม Bal ของท่านซึ่งเป็นศูนย์ฟื้นฟูและฝึกอบรมให้กับเหยื่อที่เป็นแรงงานเด็ก สโมสรได้ให้ทุนสร้างบ่อน้ำลึก 175 ฟุตซึ่งตอนนี้ยังเป็นแหล่งน้ำให้กับโรงเรียนและหมู่บ้านใกล้เคียง ช่วงเทศกาลอีสเตอร์ปี 2012 ในระหว่างการมาเยี่ยมสถานที่ สมาชิกสโมสรได้เพลิดเพลินกับการเตะฟุตบอลเล่นกับเด็กๆ ในช่วงที่ โกลาส สัตยาธิ ไปเยือนสวีเดนในเดือนกุมภาพันธ์ 2014 สโมสรได้มอบเงินกว่า 6,000 ดอลลาร์เพื่อแต่งสนามที่ทรุดโทรม แปดเดือนต่อมา สโมสรได้ร้องเชิญชะนะที่ Satyarathi ได้รับการพิจารณาจากคณะกรรมการโนเบล

ข้อเท็จจริง

การท่องเที่ยวสองสัตว์ป่าถือเป็น 25 เปอร์เซ็นต์ของผลิตภัณฑ์มวลรวมของประเทศเคนยา

ประวัติการปรึกษาหารือและรายงานผู้ได้รับการเสนอชื่อของคณะกรรมการโนเบลของนอร์เวถูกเก็บแยกไว้เป็นเวลา 50 ปี

สโมสรอินเทอร์แรคต์ชุมชน หนึ่งเดียว ของภาค 3360

สโมสรอินเทอร์แรคต์เด็กดีแพร่

เชื่อว่ามิตรโรแทเรียนส่วนใหญ่คงจะคุ้นเคยและรู้จักสโมสรอินเทอร์แรคต์ดีพอสมควรทั้งจากการเป็นสโมสรอุปถัมภ์หรือจากการทำงานร่วมกับกลุ่มเยาวชนเหล่านี้มาบ้างแล้ว แต่ก็ยังมีอีกหลายท่านที่ไม่มีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมหรือทำความคุ้นเคยกับอินเทอร์แรคต์เลย อินเทอร์แรคต์คืออะไร ต่างกับโรทาแรคท์อย่างไร มีผลหรือมีความเกี่ยวข้องกับสโมสรโรตารีอย่างไร

สโมสรอินเทอร์แรคต์คือสโมสรที่ถือได้ว่าเป็นเหมือนลูกหลานของโรตารี ซึ่งต่างกับสโมสรโรทาแรคต์คือช่วงอายุของสมาชิกจะอยู่ระหว่าง 13-18 ปี และมีการบริหารจัดการสโมสรภายใต้การดูแลจากสโมสรอุปถัมภ์ ในขณะที่สโมสรโรทาแรคต์คือกลุ่มเยาวชนอายุระหว่าง 18-35 ปี ซึ่งสามารถบริหารจัดการดูแลและทำโครงการได้ด้วยตัวเอง

ในปีนี้ การขอใบประกาศเกียรติคุณจากโรตารีสากล (Presidential Citation) นั้น มีข้อกำหนดสำคัญประการหนึ่งคือ สโมสรโรตารีจะต้องมีสโมสรโรทาแรคต์หรือสโมสรอินเทอร์แรคต์ในอุปถัมภ์หรือร่วมอุปถัมภ์อย่างน้อย 1 สโมสร จึงจะได้คะแนนในส่วนของการบริการเยาวชนนี้ไป จึงถือเป็นอีกส่วนสำคัญที่สโมสรโรตารีจะหันมาให้ความสนใจใส่ใจในการก่อตั้ง ฟันฟูสโมสรลูกหลานของท่านเพื่อสร้างจิตอาสาเลือดใหม่สู่สังคมต่อไปในอนาคต

ในประเทศไทย สโมสรอินเทอร์แรคต์ส่วนใหญ่จะเป็นแบบในโรงเรียน (School base) ในระยะเวลาหลายปีที่ผ่านมา

มามีการก่อตั้งสโมสรอินเทอร์แรคต์อย่างมากมาย แต่ก็มีอีกหลายสโมสรที่ต้องยุบไปอย่างน่าเสียดายด้วยเหตุผลนานาประการเช่นกัน

ปัญหาหลักๆ ที่ทำให้สโมสรอินเทอร์แรคต์ในโรงเรียนบางแห่งไม่มีกิจกรรมต่อเนื่องและถูกยุบไป คือ

1. ผู้บริหารเปลี่ยน - นโยบายเปลี่ยน เมื่อผู้บริหารคนใหม่ย้ายมาทำหน้าที่ ก็ไม่สานต่องานของผู้บริหารเดิม
2. อาจารย์ที่ปรึกษาไม่มีความเข้าใจในโรตารี
3. ขั้นตอนในการขออนุญาตพาเยาวชนไปทำกิจกรรมนอกสถานที่ค่อนข้างยุ่งยาก หลายขั้นตอน
4. เยาวชนยังไม่มีความเข้าใจในโรตารี เนื่องจากสมาชิกโรตารีไม่ได้เข้าไปสนเทศ

ดังนั้น ทางเลือกอีกทางหนึ่งของการมีสโมสรอินเทอร์แรคต์ในอุปถัมภ์คือการก่อตั้งสโมสรอินเทอร์แรคต์ชุมชน (Community base) ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการบริหารจัดการ และยังสามารถจัดปัญหาต่างๆ ที่เกิดกับสโมสรอินเทอร์แรคต์ในโรงเรียนดังกล่าวได้อีกด้วย เนื่องจากสามารถกำหนดให้โรแทเรียนในสโมสรเป็นผู้ดูแล สนเทศ ให้ความรู้ความเข้าใจ

เกี่ยวกับโรตารีให้แก่เยาวชนได้อย่างต่อเนื่อง มีความสะดวกในการพาเยาวชนไปทำกิจกรรมต่างๆร่วมกับสโมสรอุปถัมภ์เนื่องจากสามารถขออนุญาตโดยตรงจากผู้ปกครองได้เลย

สโมสรอินเทอร์แรคทีฟเด็กดีแพร์ ถือเป็นสโมสรอินเทอร์แรคทีฟชุมชนแห่งแรกและยังคงเป็นแห่งเดียวของภาค 3360 อยู่ในขณะนี้ เกิดจากการรวมตัวของกลุ่มเยาวชนจิตอาสากลุ่มหนึ่งซึ่งเรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษในโรงเรียนกวดวิชาแห่งเดียวกัน ซึ่งมีสมาชิกสโมสรโรตารีแพร์เป็นเจ้าของ เมื่อแรกเริ่ม ต้องการก่อตั้งเป็นสโมสรอินเทอร์แรคทีฟในโรงเรียนกวดวิชานั้นเอง แต่เมื่อปรึกษากับท่านผู้ว่าการภาคในขณะนั้น (อผก.ชำนาญ จันทรเรือง) ท่านได้ให้คำปรึกษาและให้การช่วยเหลือหาข้อมูลต่างๆอย่างเต็มที่ แต่พบว่ายังไม่เคยมีการตั้งสโมสรอินเทอร์แรคทีฟในโรงเรียนกวดวิชามาก่อน และวัฒนธรรมของโรงเรียนกวดวิชาในเมืองใหญ่ๆ มักจะไม่มีมีความต่อเนื่องผูกพันในการเรียนของเยาวชน มาแล้วก็ไม่รู้รุ่นพี่รุ่นน้อง จึงยังไม่สามารถก่อตั้งได้ แต่เนื่องจากความตั้งใจจริงในการทำกิจกรรมสาธารณประโยชน์ของเยาวชนกลุ่มดังกล่าว สโมสรโรตารีแพร์จึงต้องการสนับสนุนโดยจัดตั้งเป็น “ชมรมเด็กดีโรตารีแพร์” เพื่อเป็นกำลังใจให้กับเยาวชนในการทำประโยชน์เพื่อผู้อื่น โดยมีการนัดประชุมเดือนละครั้ง มีการติดต่อสื่อสารผ่าน social network มีการนัดหมายทำกิจกรรมร่วมกันทั้งภายในกลุ่มเยาวชนเองและช่วยงานสโมสรโรตารีอุปถัมภ์อย่างสม่ำเสมอ จนมีผลงานเป็นที่ประจักษ์มากมายตลอดระยะเวลา 1 ปีนับจากนั้น เมื่อถึงปีบริหารของท่าน อผก.อนุรักษ นภวารณ ท่านได้เห็นและชื่นชมในผลงานของเยาวชนกลุ่มนี้ จึงมอบหมายให้ อน.อดิสรณ์ เสกสรรค์วิริยะ ประธานอินเทอร์แรคทีฟภาค 3360 ในขณะ

นั้นประสานและให้ข้อมูลเพิ่มเติมในการก่อตั้งเป็นสโมสรอินเทอร์แรคทีฟในรูปแบบชุมชนซึ่งมีความแตกต่างและยืดหยุ่น ทำให้ไม่เกิดปัญหาอย่างอินเทอร์แรคทีฟในโรงเรียนขึ้นมา เพื่อสร้างความภาคภูมิใจให้กับเยาวชนผู้มีจิตอาสาในการเป็นส่วนหนึ่งขององค์กรระดับโลกอย่างโรตารีอย่างเป็นทางการ “สโมสรอินเทอร์แรคทีฟเด็กดีแพร์” จึงถือกำเนิดขึ้นและกลายเป็นสโมสรอินเทอร์แรคทีฟชุมชน (Community base) แห่งแรกของภาค 3360 จากวันแรกในการเป็น “ชมรมเด็กดีโรตารีแพร์” จนถึงวันนี้ นับเป็นเวลา 5 ปีแล้วที่ “สโมสรอินเทอร์แรคทีฟเด็กดีแพร์” ยังคงมีกิจกรรมอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่เป็นกิจกรรมของเยาวชนเอง และกิจกรรมต่างๆ ของสโมสรอุปถัมภ์อย่างสโมสรโรตารีแพร์ นอกจากนี้ยังมีการหมุนเวียนผลัดเปลี่ยนของสมาชิกรุ่นต่อรุ่น มีเยาวชนรุ่นใหม่ ๆ ที่เห็นและชื่นชมในการทำงานของรุ่นพี่ เจริญรอยตามเข้ามาอยู่ในสโมสรฯทุกปี และรุ่นพี่ซึ่งพ้นวัยจากการเป็นสมาชิกสโมสรอินเทอร์แรคทีฟเองก็ยังมุ่งมั่นที่จะทำกิจกรรมจิตอาสาอย่างต่อเนื่อง เรียกได้ว่ามีเลือดกรุป R (Rotary) อย่างเข้มข้นเต็มตัว จนเกิดการก่อตั้ง “สโมสรโรทาแรคทีฟแพร์” ซึ่งเป็นสโมสรโรทาแรคทีฟชุมชนแห่งแรกของภาค 3360 เช่นกัน เพื่อบริการความต้องการทำกิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ได้อย่างไม่ขาดตอน ก่อนจะเติบโตเพื่อเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของสโมสรโรตารีต่อไปในอนาคต

โครงการโรตารีสนามจันทร์ สร้างสรรค์ด้วยสองมือเรา Hands on Project

โดย นาย.รัตนพร เลารุจิราลัย

กิจกรรมสร้างสนามเด็กเล่น BBL (Brain Based Learning)

ยิ่งโลกเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงไปเร็วเท่าใด การจัดการศึกษาเพื่อให้เด็กและเยาวชนมีพัฒนาการที่ดีและเติบโตอย่างมีคุณภาพก็ยิ่งมีความจำเป็นมากขึ้นเท่านั้น แต่ไม่ว่าโลกจะวิวัฒนาการไปอย่างไร กฎเกณฑ์ที่สำคัญที่จะเปิดทุกประตูการเรียนรู้ของเด็กๆ นั้นก็ยังคงเป็น “การเล่น”

เมื่อเด็กๆ ได้เล่น ได้ทำกิจกรรมเคลื่อนไหวร่างกายภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสม สมองจะเกิดการเรียนรู้อย่างรวดเร็วและลึกซึ้ง ส่งผลดีต่อพัฒนาการด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นร่างกาย อารมณ์ สังคม ทั้งความรู้และคุณธรรมก็จะค่อยๆ ได้รับการต่อยอด เพิ่มเติม

ดังนั้น แนวคิดการสร้างสนามเด็กเล่นโดยใช้หลักการเรียนรู้ของสมองเป็นฐาน (Brain-based Learning: BBL) มีรูปแบบสอดคล้องกับบริบทของสังคมไทยตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจึงเกิดขึ้น เพื่อเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการเรียนรู้ของเด็กและเยาวชนทุกคนในสังคมไทยการพัฒนาสมองของเด็ก จึงควรใช้กิจกรรมการเคลื่อนไหว เป็นเครื่องกระตุ้น โดยสมองจะสั่งการให้อวัยวะรับรู้สภาพแวดล้อม ขณะทำการเคลื่อนไหว ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาความสามารถ ในด้านการรับรู้ข้อมูลจากการทำกิจกรรมไปด้วยพร้อมๆ กัน และ ยังรวมไปถึงการช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ของระบบประสาทสัมผัส และกล้ามเนื้อ ตลอดจนการรับรู้ความรู้สึกต่างๆ ของเด็ก

วิธีสร้างสนามเด็กเล่นโดยใช้หลักการเรียนรู้ของสมองเป็นฐาน (Brain-Based Learning: BBL Playground for Children)

ขั้นตอนที่ 1 การปรับพื้นที่ โดยอน.วสุวัฒน์ ได้นำรถขนทรายที่ได้รับการสนับสนุนมาถมปรับพื้นที่เพื่อเตรียมสร้างสนามเด็กเล่นโดยใช้หลักการเรียนรู้ ของสมองเป็นฐาน

ขั้นตอนที่ 2 เตรียมอุปกรณ์ สมาชิกสโมสรโรตารีสนามจันทร์และบุคลากรของโรงเรียนวัดรางปลาหมอช่วยกันติดต่อหน่วยงาน ร้านค้า และบริษัทต่างๆ เพื่อขอรับบริจาคสิ่งของที่จะใช้ในการสร้างสนามเล่น เช่น ร้านจำหน่ายยางรถยนต์ที่ทางร้านไม่ใช้แล้ว

ขั้นตอนที่ 3 ลงมือทำ

1) สมาชิกแบ่งเป็น 3 กลุ่ม

- **กลุ่มแรก ขุดดิน** สำหรับใช้วางรถยนต์ฝึกลงในดินเป็นแนวตรงให้มีความสูงต่างระดับกันระดับความสูง 30 – 50 ซม. และนำยางฝึกลงในดิน ใช้เวลา 2 อาทิตย์

- **กลุ่มที่สอง** ช่วยกันทำความสะอาดอย่างรถ โดยใช้ผงซักฟอกและแปรงขัดทำความสะอาดเอาสิ่งสกปรกออก เตรียมอุปกรณ์ต่างๆ ไว้ให้กลุ่มที่ 1 ใช้เวลา 2 อาทิตย์-

- **กลุ่มที่สาม** เป็นสมาชิกที่มีความรู้และมีเพื่อนเป็นช่างเหล็กสามารถซ่อมแซมของเล่นอันเก่าที่ชำรุดให้กลับมาใช้งานได้ และกลุ่มนี้ยังสามารถประกอบเครื่องเล่นชิ้นใหม่ได้ด้วย ใช้เวลาในการทำกิจกรรมนี้ 1 เดือน

2) เมื่อเตรียมทุกอย่างเรียบร้อยแล้ว ทางสโมสรโรตารีสนามจันทร์ได้กำหนดวันนัดสมาชิกของสโมสร น้องๆ อินเทอร์แรคท์และชุมชน ช่วยกันทาสีของเล่นทั้งหมด ใช้เวลาในการทาสีจนแล้วเสร็จ 5 ชั่วโมง

งบประมาณ 10,000 บาท ใช้ในการซื้อเหล็กเพื่อทำของเล่นชิ้นใหม่และซื้อสีบางส่วน

ท่องเที่ยว เมืองแพร์

โดย.รท.อภิญญา สุขแสงศรี (สร.เวียงโกศัย)

“แพร์” เสน่ห์เมืองเล็กที่ยิ่งใหญ่หนึ่งในล้านนาตะวันออก

ในอดีตจังหวัดเล็กภาคเหนือตอนบนที่แต่เดิมเคยเป็นเสมือนทางผ่านไปสู่เมืองแห่งการท่องเที่ยวสำคัญ ไม่ว่าจะเป็นเชียงใหม่วียงราย หรือแม้แต่ น่าน บ้านใกล้เรือนเคียง มักจะถูกเรียกว่า ประตูสู่ล้านนา ... แต่ ณ วันนี้ จังหวัดเล็กๆ แห่งนี้ไม่แพ้เพียงทางผ่านอีกต่อไป เพราะเสน่ห์ของเมืองแพร์จังหวัดเล็กๆ ที่เงียบสงบแห่งนี้ มีมิติทางการท่องเที่ยวฉายแววให้เห็นด้วยศักยภาพของตัวเอง ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม หรือแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ “เมืองแพร์” จะไม่แพ้เพียงประตูไปสู่เมืองท่องเที่ยวอื่นๆ อีกต่อไป แต่จะเป็นอีกเมืองแห่งการท่องเที่ยวที่เต็มไปด้วยต้นทุนทางการท่องเที่ยวที่มีอยู่

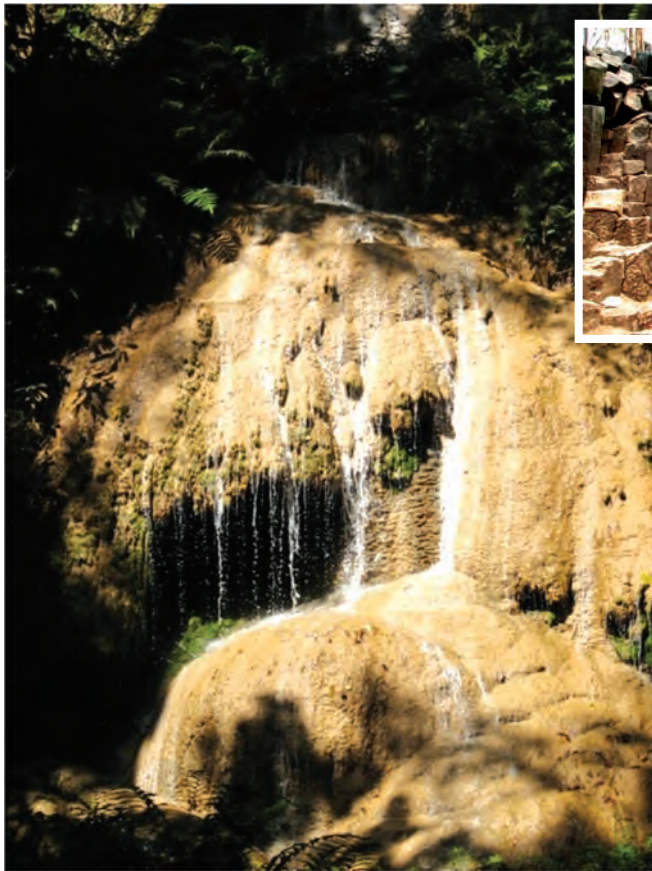
พระธาตุช่อแฮ

ดงเฟิร์นยักษ์

เมืองแพร์ มีแหล่งท่องเที่ยวสำคัญทางธรรมชาติ อาทิ มีอุทยานแห่งชาติสำคัญ 3 แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติแม่ยม อุทยานแห่งชาติเวียงโกศัย อุทยานแห่งชาติดอยผาหลวง บ่งบอกถึงความสมบูรณ์ทางธรรมชาติ เพราะในอุทยานทุกแห่งมีบ้านพักรับรองเส้นทางเดินทางการท่องเที่ยวแบบ Adventure ล่องแก่ง เดินป่า ไม้ครบทุกสชาติ หากนักท่องเที่ยวจะมาสัมผัสและการเปิดเส้น

ทางท่องเที่ยวโดยเส้นทางจักรยาน ทั้งการท่องเที่ยวแบบ Sight seeing ในเส้นทางกำแพงเมืองแพร์ หรือเส้นทางจักรยานแบบ ทำนายสายช่อแฮ อำเภอเมือง จังหวัดแพร์ รอยต่ออำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์ ก็เป็นอีกเส้นทางหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยว แบบ Cycling Tourist ตลอดสองข้างทางมีที่พัก ร้านอาหาร และดงเฟิร์นยักษ์ จุดชมวิวกวัญญาพ่อ มองเห็นเขื่อนสิริกิติ์ ในมุมที่สวยงาม

ขึ้นมาพร้อมๆ กับการสร้าง
บ้านแปงเมืองแพร่ พลนคร สู่
เวียงโกศัย เรื่องราวมากมาย
จะบอกผ่านพิพิธภัณฑ์แห่งนี้
ได้เป็นอย่างดี รวมถึงวัดต่างๆ
ที่สำคัญ ทั้งวัดจอมสวรรค์และ
วัดสระบ่อแก้ว ศิลปะแบบพม่า
ที่มีให้เห็นในเมืองเล็กๆ แห่งนี้

เรื่องราวหลากหลายมากมายรอให้ท่านได้มาสัมผัสกับเมือง
แพร่ เมืองเล็กที่น่าอยู่อีกเมืองหนึ่งในภาคเหนือตอนบน ไม่ว่า
หนานนี้หรือฤดูกาลไหน ไปเที่ยวแพร่กันนะคะ แล้วจะรักแพร่
มากขึ้นอีกเป็นกอง

สอบถามข้อมูลท่องเที่ยว เพิ่มเติม

คุณเสาวลักษณ์ วิสุทธิผล

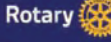
นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดแพร่

โทร.098 226 4266

สำหรับแหล่งท่องเที่ยวโบราณสถานศิลปวัฒนธรรมที่สำคัญ
มาเมืองแพร่ต้องมานมัสการพระธาตุช่อแฮ และพระเจ้าทันใจที่
ศักดิ์สิทธิ์ น้อยคนนักที่จะรู้ว่าหลังที่ประดิษฐานองค์พระเจ้านั้น
นั้น มีการเสด็จหายชนิดหนึ่งทีเรียกว่า “วาไม้” นั่นคือ มีไม้ขนาด
ยาวให้เราได้อธิฐาน ก่อนอธิฐานให้ยื่นแขนออกไปให้สุดปลายนิ้ว
มือ ปลายนิ้วเราสุดแค่ไหน ก็ใช้หนัวยางที่นั่นทำเครื่องหมายปลาย
นิ้วจุดที่ตรงตรงนั้นไว้ และให้ตั้งจิตอธิฐาน หากสิ่งที่เราอธิฐาน
สำเร็จสมฤทธิ์ผลก็ขอให้ปลายนิ้วนั้นเลยจุดที่เราทำเครื่องหมาย
ไว้ ความมหัศจรรย์จะเกิดขึ้นอย่างไม่น่าเชื่อ ถ้าคำอธิฐานนั้นเป็น
จริง!!! ไปนมัสการพระธาตุช่อแฮ แล้วไปตั้งจิตอธิฐานกันนะ

ที่น่าสนใจไม่แพ้กันอีกแห่งคือ วัดพระธาตุดินแขวนบนดอย
สูง บ้านนาควหา อำเภอมืองแพร่ เป็นการจำลององค์พระธาตุนิน
แขวนให้ได้มากราบไหว้เป็นสิ่งยึดเหนี่ยวจิตใจ ลักษณะขององค์
พระพระธาตุจะเป็นก้อนหินคล้ายๆ กับพระธาตุนินแขวนประเทศ
พม่า ตั้งอยู่บนเนินเขาเล็กๆ และมีพระพุทธรูปให้ได้กราบไหว้ ที่
สำคัญ เมื่อได้ไปสัมผัสพื้นที่แห่งนี้ว่ากันว่าเป็นแหล่งโอโซนอันดับ
ที่ 7 ของประเทศไทยด้วยคะ

หลายคนอาจจะไม่รู้ว่ พิพิธภัณฑ์วัดหลวง มีสิ่งของเก่าแก่
มากมายให้ได้ชมกัน และที่สำคัญวัดหลวงเป็นวัดแห่งแรกที่เกิด

วันโรตารีไทย 2559

วันแห่งการมอบของขวัญแก่ชาวโลก

เสาร์ที่ 30 มกราคม 2559

พบกับ กิจกรรมเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
และกิจกรรมบริการชุมชนกว่า 120 บูธ อาทิ

- รักษาฟัน ตรวจตาต้อกระจก ผ่าตึงนิ้วล็อก สุขภาพแม่และเด็ก ฯลฯ • รถขึ้นคนพิการ
- โครงการน้ำดื่มสะอาด กระดาษปลอดสาร ฯลฯ • ผักปลอดสาร
- บริการจัดหางานจากบริษัทรับกว่า 1,000 ตำแหน่ง กิจกรรมบริการจิตอาสา
- กิจกรรมเยาวชน การมอบรางวัลผู้ชนะการแข่งขันประกวดภาพถ่าย
- การแสดงบนเวทีโดยศิลปินหลากหลายตลอดงาน

หาสรร

หรรษา

ดนุชา ภูมิถาวร

danucha@rotarythailand.org

ไปเกาหลี

กันเถอะ

เที่ยวล่อง...ล่องเมือง

Rotary
Multidistrict
PETS 2016
Chiang Mai
DISTRICT 3330, 3340, 3350, 3360

การอบรมสัมมนานายกรับเลือก
ร่วมภาค ปี 2559 – 60

Multidistrict Presidents-Elect
Training Seminar

ณ โรงแรม โลตัส บางสวนแก้ว
เชียงใหม่

วันศุกร์ที่ 26 – วันอาทิตย์ ที่ 28
กุมภาพันธ์ 2559

- ☉ การอบรมที่นายกได้รับเลือกขาดไม่ได้
- ☉ เนื้อหาที่เข้มข้น มีรูปภาพที่อบอุ่น
- ☉ งานเลี้ยง “กินหอม ต่อม่วน ”

ในบรรยากาศภาคหัวคิ้วแลง
(แต่งกายพื้นเมือง 4 ภาค)

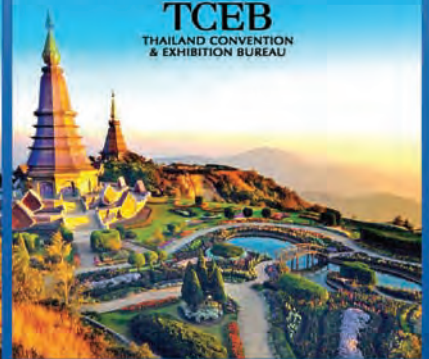
☉ สุนทรพจน์และการแสดงชุดพิเศษ

ลงทะเบียนตั้งแต่หัวค่ำถึงหัวเทียน
แต่ละภาค

สนับสนุนโดย

TCEB
THAILAND CONVENTION
& EXHIBITION BUREAU

ห้องข่าวศูนย์โรตารีฯ
News Room @ Rotary Centre in Thailand

โรตารี วาไรตี้

การประชุมใหญ่ ครั้งที่ 24

District Conference 2015-16

ภาค 3330 โรตารีสากล ปีบริหาร 2558 - 2559

วันที่ 18-20 มีนาคม พ.ศ. 2559
ณ โรงแรมทวีโลกิตส์ จ.นครศรีธรรมราช

ลงทะเบียนภายใน 28 กุมภาพันธ์ 2559 นี้

**จะได้รับห้วงมะโม่ไปสักการะ

ค่าลงทะเบียน 2,300 บาท

- ห้องพักเดี่ยว / คู่ (รวมอาหารเช้า)

ราคา 1,200 / 1,200 บาท

"พบกับบรรยากาศสนุกๆย้อนยุคในคืนราตรีว่าการภาค"

สามารถลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ได้ที่

<http://rotary3330.net/register/>

ติดต่อสอบถามรายละเอียดการลงทะเบียนผ่านเว็บไซต์ได้ที่

: คุณวรัญญา เสริมสมบูรณ์ (คส)

ฝ่ายรับสมัคร

: มือถือ 08-1084-5358

: E-mail : a.rotary3330@gmail.com

การประชุมใหญ่ภาค (District Conference)

...โอกาสที่จะได้พบปะแลกเปลี่ยน สนุกสนาน
สร้างแรงบันดาลใจพูดคุยเรื่องโรตารี...มีเพียงปีละ
ครั้ง..ขอพรอย่าโม้ที่โคราช ชมอาทิตย์ขึ้นหาดชะอำ
สักการะพระธาตุเมืองคอนมรดกโลก แล้วไปกราบ
พระพุทธชินราชที่พิษณุโลก ...ไปนะไปกัน...

สโมสรโรตารีในจังหวัดพิษณุโลก
ขอเชิญร่วมงาน

การประชุมใหญ่ ปี 2558-2559 ภาค 3360

ณ โรงแรมมรินทร์ลากูน จ.พิษณุโลก

วันที่ 26-27 มีนาคม 2559

โปรแกรมการประชุมใหญ่
ภาค 3340 โรตารีสากล (DC)
ภาค 3340 โรตารีสากล
ปี 58-59
(ครั้งที่ 24)

วันที่ 4-6 มีนาคม 2559

หอประชุม มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล

อ.เมือง จ.นครราชสีมา

District Conference

Rotary
Multidistrict

PETS 2016

Chiang Mai

DISTRICT 3330, 3340, 3350, 3360

การอบรมสัมมนา

นายกريبเลือกร่วมภาค ปี 2559-60

2016 - 2017 Multidistrict Presidents-Elect Training Seminar (PETS)
District 3330, 3340, 3350, 3360 Rotary International

โรงแรม โลตัส ปางสวนแก้ว เชียงใหม่

Lotus Hotel Pang Suan Kaew Chiang Mai, Thailand

วันศุกร์ที่ 26 - วันอาทิตย์ที่ 28 กุมภาพันธ์ 2559

- การอบรมที่นายกريبเลือกขาดไม่ได้ เนื้อหาที่เข้มข้น มีรูปภาพที่อบอุ่น
- งานเลี้ยง "กินหอม ต่อม่วน" ในบรรยากาศดมัวคว์แคง (แต่งกายพื้นเมือง4ภาค)
- สุนทรพจน์และการแสดงชุดพิเศษ
- โปรแกรมท่องเที่ยว (เก็บค่าบริการ) สำหรับผู้เข้าร่วมการอบรมและผู้ติดตาม

ลงทะเบียนตั้งแต่วันนี้ที่ตัวแทนแต่ละภาค

สนับสนุนโดย สำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ (TCEB)

